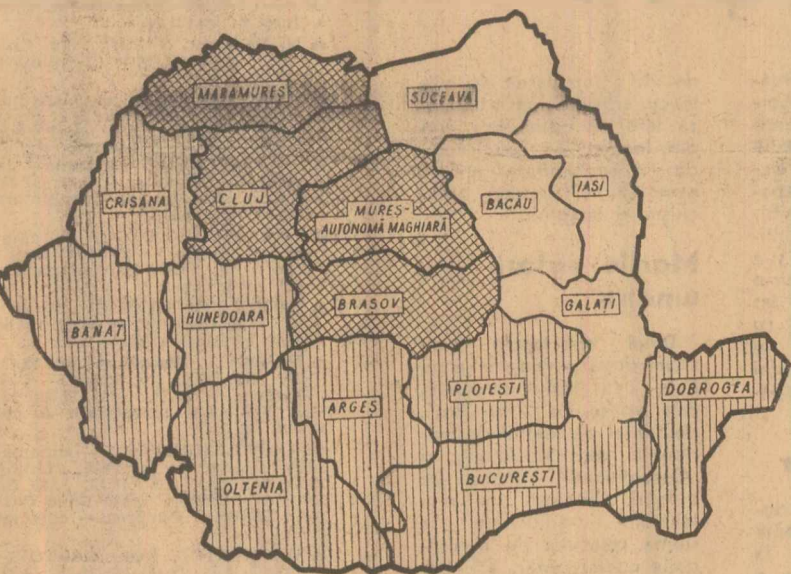

Situația înzămintărilor de toamnă

În ultimele zile, ritmul semănării s-a intensificat în toate regiunile țării. Folosind mai bine mijloacele de lucru existente, până la 27 septembrie, unitățile agricole socialiste din regiunile Banat, Hunedoara, Crișana, Ploiești, București, Dobrogea, Oltenia și Argeș au semănat de toamnă pe suprafața de 50 la sută din suprafețele prevăzute. În regiunile Banat, Hunedoara, Crișana, Ploiești, București, Dobrogea, Oltenia și Argeș această lucrare s-a făcut în proporție de 37—46 la sută, apropiindu-se de viteza zilnică prevăzută la înzămînțări. În ritmul nesatisfăcător conținut să se desfășoare semănatul culturilor de toamnă în regiunile Maramureș, Brașov, Cluj și Mureș-Autonomă Maghiară, unde mijloacele de lucru nu sînt încă folosite cu încredere lor capacitate. Este necesar să se intensifice efortul pregătirii terenului și semănatul, în toate regiunile, urmărindu-se cu deosebită atenție executarea de bună calitate a lucrărilor.

LEGENDA
SITUAȚIA PE REGIUNI LA 27 SEPTEMBRIE

□ avansate ▨ realizări medii
▩ rămase în urmă

Planul pe trei trimestre îndeplinit

Toate secțiile de producție ale combinatului siderurgic din Hunedoara au înregistrat însemnate depășiri de plan. Furnalstii au produs peste prevederi de la începutul anului 51.000 tone de fontă, iar oțelarii au elaborat în plus 24.373 tone oțel Martin și electric. Intr-o cantitate de fontă dată peste plan s-a produs cu cocs economic, realizându-se pe această cale economii de circa 35 milioane lei.

Sectorul industriei medicamentelor din Ministerul Industriei Chimice a îndeplinit până în ziua de 27 septembrie planul pe trei trimestre. Până la această dată au fost realizate peste plan economii la prețul de cost în valoare de circa 10 milioane lei. Totodată, fabricile de medicamente au asimilat în producție o serie de produse noi, din care mai mult de 30 au fost puse în vânzare.

Succese deosebite în întrecerea socialistei au înregistrat fabricile „Tableta”, „Biolarm”, „Reactivul” și Uzina „Dudești” din Capitală, Fabrica de antibiotice Iași și „Terapia”-Cluj.

Printre întreprinderile din Capitală care raportează îndeplinirea planului de producție pe nouă luni

CUM SE REALIZEAZĂ INVESTIȚIILE

SUCEAVA 56,3 LA SUTĂ

ÎN OPT LUNI ESTE PUȚIN

Volumul investițiilor din fondurile statului alocate regiunii Suceava în 1965 se ridică la peste 708 milioane lei, cu 6,4 la sută mai mult decît în anul trecut. Din această sumă, circa două treimi sînt destinate construirii de noi întreprinderi industriale și secții, dezvoltării capacităților de producție în unele dintre unitățile existente. Cere este stadiul îndeplinirii planului acum, înainte de a începe luna de sfîrșit al anului? Ce trebuie întreprins pentru pregătirea investițiilor din anul viitor?

Problemele privind realizarea investițiilor planificate pe acest an au ocupat un loc important în ansamblul preocupărilor Comitetului regional de partid Suceava. Sprîjinul și îndrumarea acordate de comitetul regional de partid și de ministere șantierelor de construcții au făcut posibilă obținerea unor rezultate mai bune decît în anii precedenți. Au fost puse în funcțiune, la termenul stabilit, importante obiective industriale, cum sînt Complexul minier Leșul Ursului și Centrala electrică de termoficare Suceava, s-au dat în folosință noi blocuri de locuințe, școli și alte clădiri social-culturale. Totuși, ritmul lucrărilor pe unele șantiere este nesatisfăcător, dovadă fiind

faptul că în opt luni nu s-a realizat decît 56,3 la sută din planul anual de investiții. Căror cauze se datorește rămînerea în urmă?

Proiectanții care își uită obligațiile

Realizarea în cele mai bune condiții a planului de investiții presupune trimiterea la timp pe șantier a documentației tehnice. Or, ce se constată? Unele institute nu au primit cu suficientă răspundere problema asigurării proiectelor necesare executării lucrărilor planificate în regiune. Institutul de proiectări pentru industria ușoară a pus la dispoziția șantierului de la uzinele textile „Moldova” din Botoșani proiecte incomplete. Consecința: din planul anual de investiții pentru industria ușoară a regiunii nu s-a realizat decît 38,8 la sută. Deși planul de investiții prevede ca pînă la 31 decembrie grupul social, căminul, cantina să fie terminate, documentația pentru aceste lucrări nu a sosit încă pe șantier.

Pentru întreprinderea de reparații auto din Suceava, Institutul de proiectări transporturi și telecomunicații a trimis constructorului proiectele cu patru luni mai tîrziu. Pînă în prezent, planul la acest obiectiv a fost realizat doar în proporție de 38,8 la sută, constructorul neputînd să-și creeze front de lucru pentru următoarele luni. **Oare așa înțeleg proiectanții acestui institut să-și aducă contribuția la urgentarea punerii în funcțiune a lucrărilor de investiții?**

Un alt exemplu, datorită faptului că Trustul regional de construcții a primit cu întîrziere proiectul de ansamblu pentru locuințele din Suceava, el n-a avut posibilitatea să-și organizeze bine șantierul, să execute încă din primele luni ale anului un volum mare de lucrări. Pînă la începutul lunii iunie trustul nu a dat în folosință nici un apartament din cele planificate pe anul în curs. La 1 septembrie el mai avea de primit documentația pentru lucrări în valoare de aproape 12 milioane lei. Printre cei care nu au asigurat proiectele se află și Sfatul popular regional, care are o dublă calitate — de forțat al trustului și de beneficiar al investițiilor.

Întîrzierile în execuția lucrărilor au și o altă cauză, și anume cunoașterea insuficientă de către unii proiectanți a situației reale de pe teren. De exemplu, pentru întreprinderea de reparații auto Suceava au fost prevăzute instalații de încălzire cu abur, cu toate că sursa de alimentare existentă în această zonă este pe bază de apă supraîncălzită. În cele din urmă a fost nevoie de modificarea întregului proiect pentru instalarea de încălzire.

Participarea nemijlocită a proiectanților la rezolvarea unor probleme ce se ivesc pe șantier are o importanță deosebită pentru bunul mers al lucrărilor. Unii proiectanți de la D.S.A.P.C. Suceava și din institute se deplasează pe șantier doar pentru a verifica modul de aplicare a soluțiilor din documentație — nu și pentru a acorda asistență tehnică. Alteori, activitatea lor pe șantier se rezumă la întocmirea de variante pentru fa-

șade, detalii de execuție, finisaje care de fapt constituie omisiuni de proiectare și nu fac nicicum obiectul asistenței tehnice.

În vederea îmbunătățirii activității de proiectare, a creării condițiilor pentru ca pe fiecare șantier să se lucreze într-un ritm susținut, e necesar ca încă de la elaborarea proiectului de ansamblu și pe parcursul execuției să existe o strînsă colaborare între proiectanți, beneficiari și constructori. Aceasta constituie una din căile principale de stabilire a soluțiilor judicioase, eficiente alți în proiectare și în organizarea șantierelor.

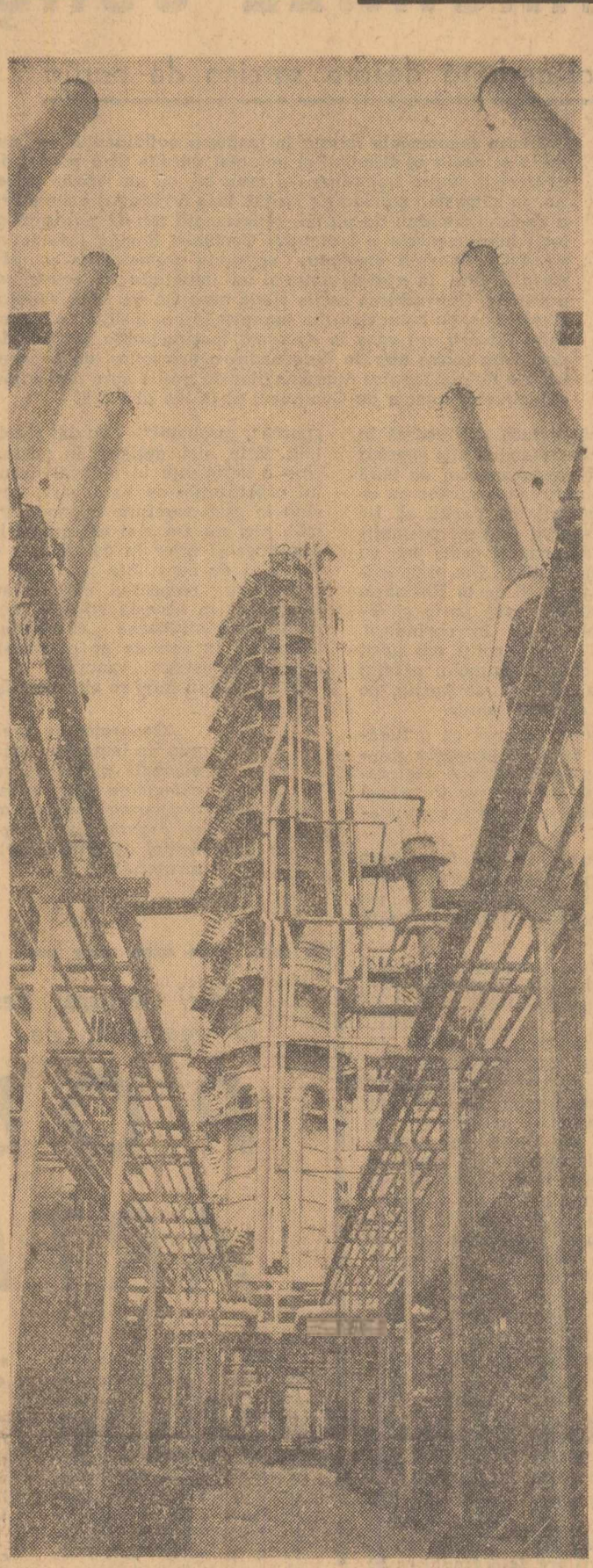
Grafice mobilizatoare, nu atitudine conciliantă

Unitățile de construcții de pe cuprinsul regiunii înregistrează an de an progrese în execuția lucrărilor și îmbunătățirea calității lor. Ele au acumulat experiență în organizarea șantierelor, aprovizionarea cu materiale, în folosirea mai rațională a forței de muncă și a utilajelor. Totuși, în activitatea unor șantiere persistă deficiențe. În primul rînd, este vorba de slaba organizare a muncii. Pe șantierul uzinelor textile „Moldova” din Botoșani al întreprinderii de construcții-montaj Iași, lucrările de la secția de vopsit și scîmsoșat și stația de tratare chimică a apei sînt mult rămase în urmă. Montarea utilajului a început cu întîrziere.

Ing. Ion POPA
din comisia economică
a Comitetului regional
de partid Suceava
Nistor TUIUCU
coresp. „Scînteii”

(Continuare în pagina a V-a)

Rafinăria Brazi, secția
A.D.V.
Foto: M. Andreescu

SERVIABILITATE

Paul EVERAC

ne incomplet acoperit, ca un lucru care nu și-a atins pe de-a-ntregul ținta. Trebuie să știm că serviciul nu este servit și servabilitatea nu este servilism. A servi bine pe cineva nu înseamnă, în accepția noastră socialistă, a te umili în fața lui, a fi la cheremul lui. Serviciul înseamnă raporturi de servitute și nimeni nu poate fi, ca om, la cheremul altuia. Revoluția a lichidat definitiv raporturile dintre boier și rob, dintre stăpîn și slugă, dintre patron și salariat. Cel care servesc sînt oameni liberi, susceptibili ei înșiși de a fi serviți în același fel, de a participa la toate utilitățile existente. Serviciul este o muncă, cel care servesc, ca și cel care sînt serviți, sînt cu toții oameni care muncesc. În cadrul acestei munci servabilitatea reprezintă calitatea, iar neservabilitatea reprezintă rebutul pe care organismul social nu-l poate tolera.

Aș vrea să încercăm o analiză minuțioasă, socialistă, a servibilității. Acum mă mulțumesc să spun că stilul multor servicii pe care le-am văzut poate fi îmbunătățit. Atenția față de celălalt, curtoazia, dorința de a-l face să se simtă realmente bine, o anumită sobrietate a ținutei trebuie adăugate calităților obișnuite de îndemnare, curățenie, cinstire. Tonul ponderat, plin de bunăvoință face cel puțin la fel de mult ca atenția distributivă sau memoria. Demnitatea omului care servește nu sînt niciodată în refuz. Poate nici o altă profesie, în afara celor artistice, nu se realizează atât prin stil, nu ridică prin stil valoarea întregului nostru peisaj.

(Continuare în pagina a V-a)

VIZITA ÎN IRAN A PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE MINISTRI AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

La invitația primului ministru al Iranului, Amir Abbas Hoveida, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, va face o vizită în Iran, în perioada 21—25 octombrie 1965.

Pagina a III-a

10 MILIOANE + 50 %

VALORIFICAREA ECONOMICĂ

A COCENILOR DE PORUMB

Pagina a IV-a

DIN LUMEA LARGĂ

Culesul și... culisele

Dacă stai să te gîndești, nu puține creații ale folclorului au avut ca leagăn via și racoarea cîrmelor. Ciocirînele privesc în bătaia soarelui sau paharul degustat pe lumina scăzută dintr-o odaie, înaripat înțezia, Grinele, porumbiștile, toate roadele șesului se culeg într-o atmosferă parcă mai sobră, pe cînd poama deaurilor se vrea cîntă și chiuită. E răsfățată, uici vorbă. Dar și cînd o trimitem să colinde prin țări străine, nu dumnezei se întorc purtînd salbă de aur? (De-ar urma exemplul în calitate și vînzările care nu se preumblă pe la concursuri!).

Toamna, lumina dimineților devine mai ruginită. E semn că a venit sorocul culesului. Cîndva omul hotărâra acest soroc cîntînd ciocirînele în palmă, strîindu-i boaba între dinți. Astăzi tot omul o face, dar cu ajutorul laboratoarelor care determină conținutul în zahăr al boabelor, aciditatea — și numai cînd cifrele ating indicii prevăzuți, se declară deschisă campania culesului. Ceva a rămas neschimbat însă unel gospodării de stat cu peste opt sute hectare de vie că numai în timpul celor trei stropiri s-au străbătut cu piciorul 34.650 km... Și să ne gîndim că via se mai și sapă, se prășește, că mai există tîdăutul, legatul, plivitul.

În nici un alt anotimp deaurile Drăgășanilor și Cotnariilor, ale Tîrnavelor, Mîrlălarului sau Odobeștilor nu aud atîtea cîntece ca toamna pe vremea culesului. Poate că evenimentul s-ar cuveni marcat prin anume festivități potrivite cu tradiția și obiceiurile fiecărei regiuni și țeluzivăna ar putea să-și dea contribuția înmănunchindu-le într-o emisiune despre întărirea culegătorilor în via.

E toamnă. În căni se toarnă mustul. Va sosi curînd și tulburălel.

Gheorghe VLAD

Start în Cursa „Scînteii”

- 50 km. pe ploate
- Acțiuni dinamice pe traseu
- Sosire pasionantă la Cluj
- Cîștigător — Gawliczek (Polonia)

CURSA SCINTEII

Ediția a XVIII-a
24 IX - 2 X 1965

BAIA MARE • CLUJ • ORADEA • TIMISOARA • BAILE HERCULANE
CRAIOVA • RM. VILCEA • BUCUREȘTI

(Amănunte în pagina a V-a)

TELEGRAM

Cu prilejul zilei naționale a Republicii Uruguay, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a transmis o telegramă de felicitare lui Washington Beltran, președintele Consiliului Național guvernamental al Republicii Uruguay, în care i-a transmis sincere felicitări și calde urări de fericire personală și pentru prosperitatea poporului uruguayan.

Președintele Washington Beltran a mulțumit, în numele poporului uruguayan și al său personal, pentru cordiala telegramă de felicitare. (Agerpres)

CONȘTIINȚA SARCINILOR ȘI SARCINILE CONȘTIINȚEI

Reportaj-anchetă despre sarcina de partid

VIATA DE PARTID

- Statutul în viață
- Între profesional și obștesc
- „Nu știu”, „parcă”, „probabil”
- Numai sarcini permanente?
- Umerii — criteriu hotărâtor?

— În momentul când ai intrat în rândurile partidului — arăta tovarășul APOSTOL GHEORGHE, locuitor al secretariatului comitetului de partid de la turnătorie de oțel a uzinelor „1 Mai” — ai înțeles că nu numai un angajament solemn în fața tovarășilor tăi de luptă și ideii, dar și un pact lăuntric cu propria ta conștiință: să socotești orice sarcină de partid drept o îndatorire personală, să te identifici cu ea până o duci la îndeplinire. Chiar dacă se referă la o problemă de producție, la un fel economic sau tehnic care stă în fața colectivului de muncă — o bună parte dintre sarcini se inseru în această categorie: sarcina de partid, prin caracterul ei obștesc, are menirea să solicite din partea celui cărui îl este încredințat un plus de eforturi și inițiativă față de obligațiile strict profesionale.

— V-am ruga să ne dați un exemplu concret...

— Avem mulți tovarăși înimosi, care nu-și crută nici timpul, nici puterile când e vorba de o sarcină de partid. Bundoară, ministrul Tudor Stan. Nu de mult, când la sectorul de baterii mecanice s-au tot luat greutăți în legătură cu ritmicitatea și calitatea, i-am încredințat lui Tudor Stan sarcina ca, împreună cu alți cinci ingineri și tehnicieni membri de partid, să studieze temeinic situația de acolo și să ne facă propuneri concrete pentru remedierea deficiențelor. Pot spune că o bună bucată de vreme tovarășul Stan, fără a-și neglija îndatoririle profesionale, s-a confundat cu sarcina încredințată. Rezultatul cercetărilor a fost un plan de măsuri, bine gândit, care vizau nu numai latura tehnică a problemei, ci mai ales pe cea organizatorică. Planul a și fost aplicat în viață, cu contribuția directă a celor ce l-au elaborat.

Secretarul comitetului de partid ne-a mai relatat și despre alți comunisti care pun multă trageră de inimă în ducerea la îndeplinire a sarcinilor de partid: Dumitru Popa, care s-a ocupat de ridicarea calificării și educarea unor tineri, Nicolae Bîrleşan, unul dintre cei mai entuziaști și mai bine pregătiți propagandiști.

— Avem însă de furcă cu unii tovarăși care consideră că sarcinile lor îndatoritoare de partid este să-și îndeplinească conștiința sarcinilor de producție...

Unul dintre aceștia este maestrul Tudor Popescu, de la cupatoare. Tehnician priceput, nimic de zis, dar care își limitează prezența în viața secției doar la rezolvarea strictă a obligațiilor tehnice și administrative care îi revin în cele opt ore de serviciu. Cum își justifică însă calitatea de membru de partid? De ani de zile n-a luat cuvântul în vreo adunare a organizației de partid sau în vreo constituire de producție și a evitat sistematic orice sarcină obștescă. Nu de mult, biroul organizației de partid l-a solicitat să tîină, în cadrul unei adunări generale, un referat pe tema: „Rolul muncitorului în îndeplinirea sarcinilor actuale ale secției”. Cu trei zile înainte de adunare, fără să anunțe biroul, și-a luat bilet de concediu într-o stațiune. Burocrata a permis, și după întoarcerea din concediu, l-a încredințat din nou aceeași sarcină. Și de data asta — cu o zi înainte de adunare — a declarat că „nu-l duce capul” și-a pregătit referatul. Numai atunci când a văzut că biroul organizației e ferm hotărât să nu admită încălcări ale disciplinei de partid și-a îndeplinit sarcina tergiwersată.

Printre fenomenele intrate în țesătura cotidianului se numără și acela al timpului și energiei dăruite fără preget de comunisti pentru îndeplinirea a ceea ce, cu un termen generic, se numește: sarcină de partid. Este o îndatorire statutară a fiecărui membru de partid, consemnată într-un paragraf al legii fundamentale a Partidului Comunist Român („să îndeplinească în mod exemplar sarcinile profesionale și obștesce”), dar, în același timp, și un imperativ al conștiinței partidei. Convorbirile avute zilele acestea, pe tema enunțată mai sus, cu comunisti din întreprinderi și instituții ale orașului Ploiești, au scos în evidență însemnătatea sarcinii de partid ca factor etic de dinamizare a energiei, de concentrare a tuturor forțelor organizațiilor de partid spre realizarea obiectivelor trasate de Congresul al IX-lea al P.C.R.

Ni s-a părut însă nefiresc că în alte locuri secretarii și alți membri ai birourilor organizațiilor de partid consideră în firea lucrurilor ca a-numii membri de partid să fie scutiți de sarcini obștesce pe motivul că „sînt ocupați peste cap cu treburile producției”. Din organizația de bază nr. 16 de la Rafinăria Brazil, bunoaară, face parte și directorul tehnic al întreprinderii. În caietul secretariatului am găsit trecut, în dreptul numelui acestui tovarăș, ca sarcină de partid, pe aceea de... director tehnic.

— Este oare normal ca o funcție pentru care se primește salariu să fie socotită sarcină obștescă? — l-am întrebat pe tovarășul Mihai Răduță, secretarul organizației.

— Ne-am gândit că, în calitate de director tehnic, tovarășul răspunde și în fața organizației de partid pentru realizarea indicilor de plan.

Firește, toți comunistii răspund nu numai în fața conducerii tehnico-administrative, dar și în fața organizațiilor lor de bază pentru buna desfășurare a procesului de producție, pentru îndeplinirea planului. Dar sarcinile profesionale nu pot fi confundate cu sarcinile obștesce. Există posibilitatea ca unor cadre cu muncă de răspundere pe linie tehnică să administreze în mod necorespunzător sarcinile temporare, pe care le pot aduce o conștiință prefăcătoare mai ales la desfășurarea muncii educative sau de propagandă tehnică: organizarea sau ținerea unor conferințe, simpozioane, concursuri, menite să ajute la lărgirea orizontului politic, tehnic, cultural al colectivului.

În această ordine de idei, am reținut o problemă cu caracter mai general, pe care am întâlnit-o într-un șir de organizații de bază: necesitatea realizării unui just echilibru al sarcinilor permanente și ale celor cu caracter temporar.

— Sîm unor, noi, membrii biroului — îmi relata tovarășul MIHAI RĂDUȚĂ — și ne stoarcem creierii ore de-a rândul ca să găsim cîte o sarcină permanentă pentru fiecare dintre cei 55 de membri ai organizației noastre de bază. Asta deoarece ni s-a indicat să trecem într-un caiet numele tuturor comunistilor, sarcinile pe care le îndeplinește.

De multe ori, în chip firesc, aceste eforturi se soldează cu o rezolvare formală; sarcinile înscrise în caiet sînt mai toate de acest tip: „Tovărășul X va studia materialele din presă”, „Tovărășul Y se va preocupă de buna îngrijire și păstrarea a bunului obștesc”, „Tovărășul Z va studia mai mult pentru a-și ridica nivelul politic și profesional”. După cum vedem, nu numai obligații profesionale, dar și îndatoriri statutare, care decurg din însăși calitatea de membru al partidului, sînt uneori considerate... sarcini obștesce.

N-ar fi oare mai bine ea, pentru a evita formalismul în această direcție, să se imbine în chip judicios repartizarea de sarcini permanente (membri ai biroului organizației de bază, membri ai biroului U.T.C., organizatori de grupe de partid și sindicale, propagandiști etc) cu sarcini temporare, legate de soluționarea unor probleme ale producției sau de desfășurarea muncii politico-educative.

Am stat de vorbă cu cîțiva membri de partid din organizația de bază nr. 16.

— Tovărășe Ștuparu, care o sarcină dumeavoastră?

— Omul a ridicat din umeri nedumerit.

— Bine, dar în caietul secretariatului e scris că aveți sarcina să pregătiți în fiecare lună cîte un articol pentru gazeta de perete...

— E prima oară cînd...

Un răspuns similar — cu unele variante în formulare: „nu știu”,

„parcă”, „probabil” — au dat și ceilalți. Este, aici, desigur, în primul rînd o deficiență în munca biroului organizației de bază care, trebind în caiet sarcinile în mod formal, nici nu s-a mai ostenit să le comunice și celor în cauză. Dar e vorba și de conștiința partidei a tovarășilor respectivi, care s-au complăcut în această situație, neputîndu-și întrebarea: „cu ce contribuie eu, în calitate de comunist, la munca întregii organizații?”.

...Generator de energii, sarcina de partid constituie nu numai un important factor educativ, dar și una dintre cele mai eficiente prileji în realizarea obiectivelor conturate de documentele Congresului al IX-lea al partidului. Făcînd din îndeplinirea sarcinilor o chestiune de conștiință și onoare, organizațiile de partid își valorifică din plin marea potențială de forțe morale, întreaga capacitate politică și organizatorică.

sînt încărcate cu sarcinile cele mai felurite, pe care, uneori, nici nu au posibilitatea să le ducă la îndeplinire.

— La alegerile de anul trecut — spunea tovarășul GHEORGHE ALBU de la uzinele „1 Mai” — mi s-a încredințat sarcina de secretar al organizației de bază. Ulterior, la conferința de partid, am fost ales și în comitetul de partid pe secția uzinaj, în cadrul căruia am primit sarcina de responsabil cu propaganda și agitarea. Cînd le-am arătat tovarășilor din comitetul de partid pe uzină că n-am să-mi pot îndeplini cum se cuvine ambele sarcini — fiecare dintre ele implicînd o mare răspundere — mi s-a spus: „Lasă, Albu, ai umeri solzi, poți să le duci pe amîndouă!”

Pot fi oare considerați „umerii” un criteriu de repartizare a sarcinilor? Nu se creează astfel, pe temeiul unei concepții comode („e un tovarăș bun, nu refuză sarcinile, să-l mai încărcăm cu încă una”), situații în care unii membri de partid sînt suprasolicitați, iar alții scutiți cu totul de sarcini?

Victor BIRLADEANU
Constantin CĂPRARU

Părerii despre Festivalul internațional al teatrelor de păpuși și marionete

POEZII ARTEI PĂPUȘĂREȘTI

Cele două săpîmîni ale festivalului au demonstrat încă odată că și arte păpușărească sînt sub semnul timpului. Că noțiunea trebuie gîndită cu alia largă și împinse alături de partea limitate care o configurează înclășă cuprînd modalități din cele mai diverse, și — de ce nu — chiar contradictorii.

De fapt surprizele de valoare ale festivalului ne-au pus în fața unui fenomen de artă scenică, complex și original, care caută să asimileze și să încorporeze în structura sa toate cuceririle artistice moderne. Arte păpușărească devine astfel, prin acțiunea creatorilor, problemă de cultură și de cunoaștere și de profunzime, un laborator experimental care încercă tehnici străvechi ale teatrului popular, alături de poezie, muzică și plastică zillerelor noastre. Fenomenul e în deslășurare și o hartă marină e curenților care o străbate deocamdată. Dar dinamismul spiritual, finerețea frapantă a ideilor, îndrăzneala năvălitoare a luminii meliorice festivalului, vestind prețuri și mutații care au loc în adînc.

Basmul și comicul

Neexplorate posibilități de expresie ale păpușii se deschid însă din momentul în care este urmărirea în puțin copierea fidelă a unor modele fizice și mai mult înfrunghierea poetică a unor aspirații și elanuri ale spiritului. Basmul oferă cel mai prielnic cadru pentru derularea unei acțiuni în care personajul se mișcă într-o lume de vis. Compania „Marlin-Marlin” a adus în „Cristale zăpezii” un Andersen fără strălucire formală și modernă. Și cu toate acestea, perfecțiunea unui spectacol fără mari pretenții dar nu și fără delicatețe a trezit în noi nostalgia după năvălirea reală și nu numai, după ingenuitatea lumii copilărești, care începe a fi sofisticată în basmul modern, devenind un pretext pentru virtuozitatea în sine. Un alt motiv de inspirație a artistilor a fost teatrul Tăndărică pentru spectacolul „Amnerul”, cu unele lungimi de text, dar cu idei plastice ingenioase. Poezia basmului se realizează, de pildă, în momentul iubirii dintre soldat și prințesă, care alternează între gingășia lumii de vis și sentimentului și căldura și jovialitatea vieții umane. De un interes neobișnuit ni s-a părut spectacolul „Cel mai curajos”, creat de Teatrul Marciniak din Poznań. Există aici un truvai cu totul surprinzător: în fața cortinei e decupat un ochi mare și decupat un ochi mare care se deplasează pe toate direcțiile posibile, închizîndu-se și deschizîndu-se în funcție de intensitatea dramatică. Numai în acest mod luăm cunoștință de ceea ce se petrece în lumea scenei. Cîmpul vizual este secțional arbitrar și concentrat, dar primesc, în schimb, un potențial dramatic superior și captiv

de unui univers de stampă orientată.

În respectul moștenirii tradiționale se înscriu operele ansamblurilor coreene și chineze, cu mijloace mai ample de așlă delă și apelînd și la tema de actualitate.

Scopul urmărit este de a comprima universul real, fără a-și sacrifica însă deloc, de a-l retrănscrie cu minuțiozitate la scara păpușărească, artistul refuzîndu-și orice tentație, orice evaziune, orice intervenție. Și cu toate acestea naturalismul păpușăreș — căci acesta este riscul — nu e lipsit din cînd în cînd pe parcurs de un accent poetic. Spiritul de observație care este urmărit complotamental lăpturii umane în existența ei cotidiană primește o sunare simțitoare. Privită la microscop, scenă, păpușă-cu capătăți lăpturii o oarecare noie de fantastic.

Basmul și comicul

Umorul fiind o caracteristică și un privilegiu tradițional al genului, festivalul a reunit toate posibilitățile comice posibile de expresie scenică. Numerele de cabaret ale lui „Gilles et ses marottes” per să se înfrunghieze dar în sunetul muzicii care le constituie lucrul vieții. Un amuzant număr cu un câșel devine un exercițiu de virtuozitate comică în stilul variațiilor, pe o temă dată, spectacolul caricaturistului Sînă. Philippe Genly compune un portret minulos de laiat somnambuleului Mister Bloop. Aștepîndu-și iubita care nu mai vine, eoul se detașează din timpul real, pentru a sugera cu subtilitate pantomimică cutanțarea în timpul imaginar și absolut al dragostei. Păpușarul ceh, Miroslav Hacken, da asemenea foarte bun mim, a prezentat un număr de joc — „Vino vești!” — în care păpușă este realizată după chipul și asemănarea actorului. Dar comicul evoluează de la soluțiile de interpretare, la spectacolul de tip mai complex. Obrazjov, căruia teatrul de păpuși contemporan îl datorază atât de mult, a participat la festivalul „Comedia Divină” („Mister Twister”, spectacol pentru copii, a fost realizat într-o manieră depășită). Ne aflăm de fapt în fața unui spectacol de estradă, cu un actor excelent, cu gaguri, analogii și aluzii de actualitate, cu automatisme verbale amuzante și cu un final mai puțin inspirat.

„Cele trei navești ale lui Don Cristobal” al teatrului Tăndărică, prezentat hurs-concurs, impresătează textul farselor de bîlci cu o expresie scenică succulentă

o mobilitate neobișnuită. Povestea este o pastorelă, un cîntec al naturii în care dramele florilor și gîzilor se aseamănă în chip miraculos cu cele care se petrec în lumea oamenilor. O viață eflorescentă supradimensională de o lenită de laborator poetic.

„Moara zburătoare” a teatrului Miniatur din Gdansk se situează la jumătatea drumului care unește lectura clasică de cea modernă. Nu sînt ignorate unele subtilități de ordin plastic sau de mișcare: felinarele vin domesticite în fața fanerului pentru a se îndepîrta ritualul luminii. Tare parfumurilor aduce o imagine a unei naturi în care materia e fluidă și nu mai opune nici o rezistență. În același timp, se păstrează spiritul basmului clasic, perspectiva și stilul său propriu de a gîndi întîmplările. În cîteva momente, doar în acest spectacol am reușit să sesțim atmosfera de mi, undă lăcută și însuflețită și totul vorbește.

Umorul fiind o caracteristică și un privilegiu tradițional al genului, festivalul a reunit toate posibilitățile comice posibile de expresie scenică. Numerele de cabaret ale lui „Gilles et ses marottes” per să se înfrunghieze dar în sunetul muzicii care le constituie lucrul vieții. Un amuzant număr cu un câșel devine un exercițiu de virtuozitate comică în stilul variațiilor, pe o temă dată, spectacolul caricaturistului Sînă. Philippe Genly compune un portret minulos de laiat somnambuleului Mister Bloop. Aștepîndu-și iubita care nu mai vine, eoul se detașează din timpul real, pentru a sugera cu subtilitate pantomimică cutanțarea în timpul imaginar și absolut al dragostei. Păpușarul ceh, Miroslav Hacken, da asemenea foarte bun mim, a prezentat un număr de joc — „Vino vești!” — în care păpușă este realizată după chipul și asemănarea actorului. Dar comicul evoluează de la soluțiile de interpretare, la spectacolul de tip mai complex. Obrazjov, căruia teatrul de păpuși contemporan îl datorază atât de mult, a participat la festivalul „Comedia Divină” („Mister Twister”, spectacol pentru copii, a fost realizat într-o manieră depășită). Ne aflăm de fapt în fața unui spectacol de estradă, cu un actor excelent, cu gaguri, analogii și aluzii de actualitate, cu automatisme verbale amuzante și cu un final mai puțin inspirat.

„Cele trei navești ale lui Don Cristobal” al teatrului Tăndărică, prezentat hurs-concurs, impresătează textul farselor de bîlci cu o expresie scenică succulentă

și (în care nu se încadrează toluși poeziile lui Lorca). În comicul de fizionomie sau de construcție plastică a păpușii, care beneficiază de bogata experiență a caricaturii, posibilitățile sînt, evident, multiple. Geta Brătescu și-a semnalat prezența într-o imagine plastică, iar Eustajiu Gregorian — cu portrele umoristice, ca în amuzante imagine a girafei al cărei cap iese din spațiul scenic.

Lirismul miilor

Dar păpușă a putut dovedi că poate afine esența superioară a comicii, la limita de altitudine care o separă (sau o apropie) de dramă. Opera lui Yves Joly este încă o dată revelatorie. Joly este un poet în înfăptuirea cel mai strict al cuvîntului. Noțiunea de teatru de păpuși e din nou improbie. Joly realizează un teatru al obiectelor în care elementul de preîndviație (forme care prind viață în minile magiciene) dispărea penitru a face loc unui mediu liric poetic de cea mai autentică substanță. Obiectul își păstrează pentru cîteva cîmpuri destinația domestică pentru a semnifica o dimensiune umană într-o reverie scenică. Chiar și puținele numere comice din program au unele inflexiuni dramatice care ating zonele mai puțin limitate ale lăpturii umane. „Insomnie”, moment de amuzament subtil care utilizează gagul în lanț, evoluează pe firul fantastic al nopții. Lupînd cu somnul, unitatea organismului se distoc și membrala devine autonome se mișcă singure executînd nevinovate mișcări străpînute. E de fapt un studiu vizual despre viaș cu cum poate l-ar fi gîndit și Brueghel cu mijloace moderne. Aparatul de fotografii realizează un întreg ciclu de metamorfoze: el devine rînd pe rînd și numai prin mișcare oglîndă, acordeon, cal de mare, șarpe sau corabie. Jocul asociatilor a amuzant și bucură. În celelalte numere de program, păpușile din hîrtie care se însuflețesc treptat o dată cu viața și acceptă și moartea. Ele își dau foc, se distrug singure, dispar. Poezia la Joly nu este deloc amabilă, o trisete reală și profundă o notă de marelă autentică formelor simple care percurg scena. Tragedia de hîrtie e la fel de slășioasă ca o dramă umană. Lupta pentru viaș din adîncuri este sugerată cu emoție în pantomima miilor.

Realizarea mirajului, crearea unui univers poetic, transparent și imponderabil este scopul urmărit de păpușarii budapeșteni, cu „Printul cioplî în lemn” și „Petrușka”. În această direcție, ei au obținut opere

de vîrf; cumularoa de mijloace artistice impresionantă fără a putea feri însă din loc în loc spectacolul de o concentrare rafinată excesivă și de un barocism al imaginii.

Marile valori umane

Doză după părearea mea pe linia cea mai inovatoare. Este vorba de „Ubu Roi”, prezentat de teatrul de marionete din Stockholm, și „Caosonicarul” păpușarilor bulgari. Creatorii lor pun tehnica tradițională în slujba spiritului de investigație contemporan, a ritmului de gîndire și a dinamismului care ilustrează afiș de sugestiv secolul nostru. „Ubu Roi” este un spectacol de o violență rar înfîntă (în sensul pe care îl permite și îl solicită arta). Pantomimă (figura lui Ubu Pantomimă) este un spectacol de tip clownesc, de înaltă subtilitate scenică; actori cu măști, personaje de hîrtie și marionete, teatru de umbre, schimbînd în permanență dimensiunile, dinamizînd formele, trebind de la giganticul de tip apocaliptic la infinitesimalul, totul pus în slujba unui text, dacă putem spune așa, clasic. Interpretarea actualizează piesa lui Jarry, văzută azi ca un protest dramatic la adresa oricăror încercări de a mulțumirea, pînă la formula exacerbate pe care le-a îmbrăcat fascismul. „Caosonicarul” se situează la alt nivel. Se înrudește ca atmosferă cu piesa lui Thornton Wilder „Orașul nostru” și cu teatrul lui Brecht. Viașă poliformă a unui oras, detașată în insignifiantele obișnuințe și fîcîri ale locuitorilor, care marchează sugerează timpul și valoarea existenței. Tema majoră a spectacolului lui Teofilov este amenințarea războiului care mutilează conștiințele periturbînd echilibrul omnirii și ciclul vital al vieții. Asemenea încercări aparțin procesului de clarificare și definire a artei păpușărești în lumea de azi. Esențiale pentru aceste artiște este spiritul, simplitatea și nevinovăția, credința în valorile vitale care luminează și lumea pură a copilăriei și lumea oamenilor maturi. Dacă este vorba cu adevărat de arte păpușărească să fie o prezență vie, nu văd cum ar putea ignora istoria zbuciumată a veacului nostru, ca și experiența sa artistică. Alunci va putea vorbi, eșă cum din cînd în cînd a vorbit și festivalul de la București, despre bucuriile vieții și grozăviile războiului, despre plăcerea de a visa, despre speranțele și atolputernicia lăpturii umane.

Artizan
Foto: Gh. Vințilă

TEATRE

- Teatrul de Operă și Balet din Sevilla — 19.30.
- Teatrul de Stat de Operă și Balet din Moscova — 19.30.
- Teatrul Național „L. Caragiale” (sala Comedia): Oameni și soareci — 19.30 (sala Studio): Înfrînere cu ingerul — 19.30.
- Teatrul „Lucia Sturdza Bujandria” (sala din E-dul Șchitu Măgureanu nr. 1): Clipse de viață — 19.30 (sala din str. Al. Șahia nr. 78 A): Fii cuminte Cristofor! — 19.30.
- Teatrul Mic: Vulpine — 19.30.
- Cercul de stat: Circus București — 20.

TELEVIZIUNE

- 16.00 — Transmisțiune de la Stadionul Republicii a întîlnirii de fotbal dintre echipele Dinamo București — Odense (Danemarca).

CINEMATOGRAFE

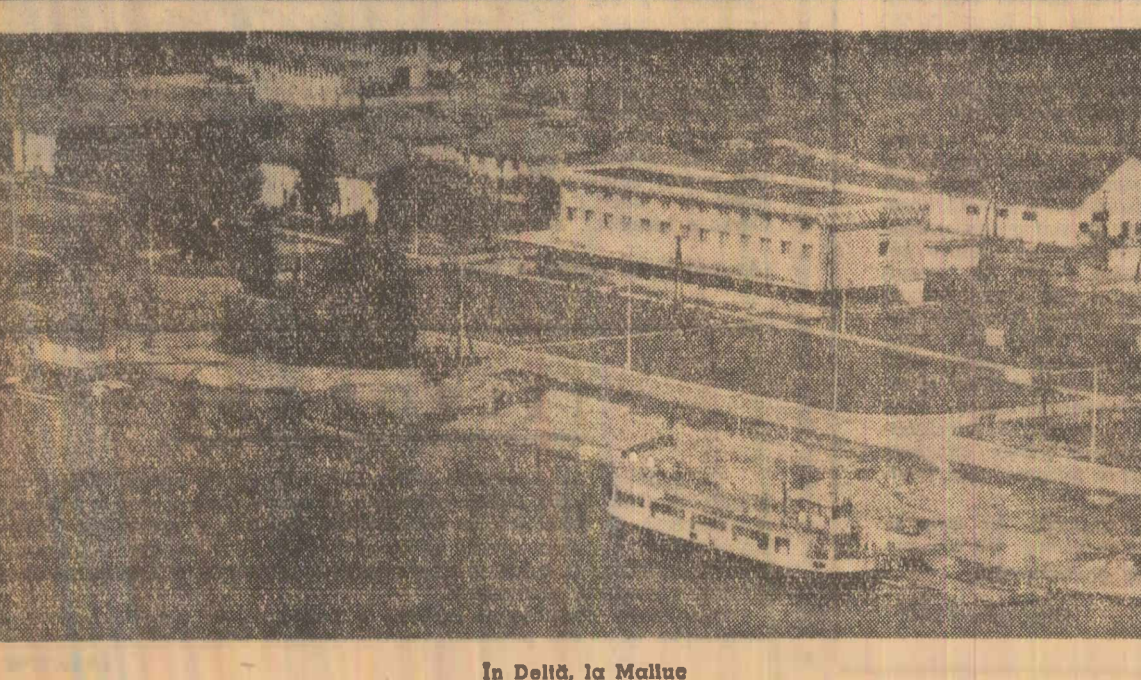
- A TRECUȚ O FEMEIE: Patria 9.30; 11.45; 14; 16.30; 18.45; 21.
- CAMERA ÎN FORMĂ DE „L” Republica — 9; 11.15; 13.45; 16.15; 18.45; 21.15; Excelsior — 10; 12.30; 15.15; 18; 20.45; Stadionul Dinamo — 19.30; Expoziția — Piața Școltei — 19.15.
- CINEVA ACOLO SUS MĂ ÎNFRUNTE: Luceafărul — 8.30; 11; 13.30; 15; 18.30; 21; Festival — 8.45; 11.15; 13.45; 16.15; 18.45; 21.15; grădina — 20; Miorcița (Zilele Sighetului), Modern — 10; 12.15; 14.30; 16.45; 19; 21; grădina Progresul — 20; eșele Libertății — 20.
- SPRIGĂTELII: Victoria — 10; 12.30; 15.30; 18; 20.30; Cîrîngăși — 15.30; 18; 20.30 (la ambele cupletele Sursului).
- PROCESUL PROFESORULUI: WTR — Central — 9.15; 12; 14.45; 17.45; 20.45 (completează Vizita delegației de partid și guvernamentale a Republicii Socialiste România în U.R.S.S.), Giulești — 10.30; 13; 17.45; 20.30 (completează Mîine începe azi).
- CORBII: Capitol — 9.30; 11.45; 14; 16.15; 18.30; 20.45; grădina — 19.30; Feroviar — 9.30; 11.30; 13.45; 16.15; 18.30; Flamura — 10; 12.15; 14; 16.15; 18.30.
- ROȘU ȘI NEGRU (ambele seri): Lumina — 9.45; 13; 16.30; 20.
- UN LUCRU FACUT LA TIMP: Uro — 15.30; 18; 20.30 (completează La cel mai înalt nivel).
- PROGRAM PENTRU COPII: Dolina — 10.
- VIATA DIFICILĂ: Dolina — 11.30; 15.15; 18; 20.45 (completează Muzeul Corneli Medrea), Mosi — 15.30; 18; 20.30 (completează Crăciunul în grădina).
- SUITA BĂNĂȚEANĂ: Timpuș noi — 10-21 în continuare (completează Mascote, Pictorul luminii, A cui e vina? Colina Lenin, Cine a luat pelicanii?).
- NUNTA CU PERIPEȚII: Cultural — 16; 18.45; 20.30 (completează Mîine începe azi).
- RUNDA 4: Înfrînțea între poezie — 10; 15.45; 18; 20.15 (completează Vizita delegației de partid și guvernamentale a Republicii Socialiste România în U.R.S.S.), Melodia — 9.30; 11.45; 14.15; 16.15; 18.30; 21 (completează Suita bănățeană).
- LALAEUA NEAGRĂ: cinematoscop: Dacia — 15-19.30 (completează Unde nu-i cap...).
- HOTUL DE PIERSI: Buzzești — 15; 17.30 (completează Fata de pe Soarelul grădina).
- SAMBA: București — 10; 12.30; 15.30; 18; 20.30; grădina — 19; Fiorescua — 10.30; 13; 15.30; 18; 20.30 (completează A cui e vina?).
- APORT, MUHTAR! — cinematoscop: Unirea — 16; 18.15; grădina 19.20; Munca — 15.15; 18.30 (completează Vizita delegației de partid și guvernamentale a Republicii Socialiste România în U.R.S.S.), Pacea — 15.30; 18; 20.30 (completează Lectie în infinit).
- UNORA LE PLACE JAZZUL: Făcra — 15.30; 18; 20.30 (completează Zimbruțel), Perentari — 15.30; 18; 20.30 (completează Simetrie).
- MARSUL ASUPRA ROMEI: Vite — 15.45; 18; 20.15; grădina — 19; Cotroceni — 15.30; 18; 20.30 (completează Prietenul meu Max).
- DOMNUL — cinematoscop: Popul — 10.30; 16; 18.30; 21 (completează Construcții).
- BANDA: Arta — 11; 15; 17.30; 20 (completează Call arabi), Progresul — 13.30; 16; 20.15 (completează Comoriile orașului sefundați).
- ROMULUS ȘI REMUS — cinematoscop: Cosmos — 15.30; 18; 20.30 (completează Melodiile străzii — cinematoscop).
- CULORILE LUPTEI: cinematoscop: Vitorul — 16; 18.15; 20.30 (completează Lăpturii Marii Acomendări Naționale).
- WINNETOU — cinematoscop: Colentina — 15.30; 18; 20.30 (completează Drumul).
- TOLBA CU AMINTIRI: Volga — 9.45; 12; 14.15; 16.30; 18.45; 21 (completează Muzeele Zambaccian).
- CARAMBOLE: Lira — 15.30; 18; grădina — 20.30 (completează Lăpturii de tevi).
- CAPORALUL ȘI CEBALȚII: Drumul Sării — 15.30; 17.45; 20.30.
- AH, EVA: grădina Progresul — 19.30.
- DA-I ÎNAINTE FĂRĂ GRIJA: grădina Colentina — 19.
- ÎNȚINȚARE LA ÎȘCHIA — cinematoscop: grădina Rahova — 19 (completează Call arabi).

CUM E VREMEA

Ieri în tară: Vremea s-a menținut călduroasă și în general frumoasă, cu cerul variabil, mai mult noros în Moldova. Ploaie izolată s-a auzit semnalat în nordul țării. Vîntul este, în general slab. Temperatura aerului la orele 14 înregistra valori cuprinse între 15 grade la Conștința și 23 grade la Caransebeș. Lucot, Răuți, Bălcoi, Chișineu-Criș și Glugheț în București: vremea a fost călduroasă cu cerul variabil. Vîntul a suflat puternic din sud. Temperatura maximă a fost de 23 grade.

Timpul probabil pentru zilele 29, 30 septembrie și 1 octombrie. În tară: vreme usor instabilă cu cerul variabil. Vor cădea ploaie locale mai frecvente în jumătatea de vest a țării. Vîntul răsărit la cel puțin din sectorul estic. Temperatura în scdere către sfîrșitul intervalului. Minimele vor fi cuprinse între 3-13 grade. În București: vreme schimbătoare cu cerul variabil. Vînt slab pînă la cel puțin din sud-est. Temperatura usor variabilă.

În Deia, la Malțea

În Deia, la Malțea

Iordan CHIMET

ÎNGRĂȘAREA TAURINELOR PE BAZĂ DE GROSIERE

În regiunea Dobrogea s-au obținut rezultate bune în creșterea și îngrășarea taurinelor pe bază de furaje grosiere și în special coceni de porumb cu adaos de uree și melasă. Am solicitat tovarășului inginer Ștefan Dinacu, vicepreședinte al consiliului agricol regional, să ne răspundă la câteva întrebări privind organizarea acestei acțiuni și rezultatele obținute.

Ce a întreprins consiliul agricol regional pentru introducerea cocenilor de porumb în hrana animalelor?

La indicația comitetului regional de partid, Consiliul agricol regional Dobrogea a îndrumat conducerea cooperativelor agricole de producție să organizeze îngrășarea taurinelor folosind în acest scop furaje grosiere și înlocuind cocenii de porumb cu adaos de uree. Colective de specialiști de la consiliile agricole au fost trimise în unele unități, unde, pe baza unor analize tehnico-economice amănunțite, efectuate împreună cu cadrele tehnice și conducerea cooperativelor respective, au pus bazele organizării acțiunii de îngrășare a taurinelor pentru carne.

În cursul lunii decembrie 1964, 49 cooperative agricole au hotărât să pregădească în planurile de producție pe anul 1965, organizarea unor astfel de îngrășări. Unitățile care și-au propus să îngreșeze vite sunt situate departe de căile de comunicație. Ele obțin cantități însemnate de coceni, pe care pot să le valorifice cu rezultate foarte bune în aceste îngrășări.

— Ați pornit de la o experiență pozitivă. Ce ați făcut pentru popularizarea ei?

Pentru popularizarea experienței bune existente în unele unități din regiune și mai ales din raionul Adamclisi, unde a început pe scară mai mare această acțiune, consiliul agricol regional a organizat o serie de schimburi de experiență. La începutul lunii ianuarie a acestui an, a avut loc un asemenea schimb de experiență la cooperativa agricolă din Ostrov, la care au participat cadrele tehnice, președinți, brigadierii zootehniști și cooperatorii din unitățile care prezintă rezultate bune în producția animalelor. Prin urmare, însușirea cocenilor în amestec cu furaje succulente se obține un nutreț cu un conținut mai mic de celuloză și mai puțin aspru și, ca urmare, cu un grad mai mare de comestibilitate decât cocenii uscați. La aceasta se mai adaugă însușirile gustative mult îmbunătățite la cocenii însilozați în amestec, întrucât aceștia sînt consumați cu mai puțin pierdere și cu o eficiență mai mare în producția animalelor. Prin urmare, însușirea cocenilor în amestec cu adaosuri de saramură, melasă, uree, sau în amestec cu nutrețuri succulente constituie un mijloc practic și eficient de a transforma cocenii dintr-un nutreț uscat, aspru și rău consumat de animale într-un furaj succulent și cu un grad mai mare de valorificare.

bine, presărat cu boabe de ovăz și ușor bălățor, sau cu mai multe rînduri de baloți de paie așezați în formă de silvi. În felul acesta se înlocuiește folosirea pămîntului, cum se practică încă în mod neadecvat întrucît aceasta necesită un volum mare de muncă și impurifică nutrețul.

Prin însușirea cocenilor în amestec cu furaje succulente se obține un nutreț cu un conținut mai mic de celuloză și mai puțin aspru și, ca urmare, cu un grad mai mare de comestibilitate decât cocenii uscați. La aceasta se mai adaugă însușirile gustative mult îmbunătățite la cocenii însilozați în amestec, întrucât aceștia sînt consumați cu mai puțin pierdere și cu o eficiență mai mare în producția animalelor. Prin urmare, însușirea cocenilor în amestec cu adaosuri de saramură, melasă, uree, sau în amestec cu nutrețuri succulente constituie un mijloc practic și eficient de a transforma cocenii dintr-un nutreț uscat, aspru și rău consumat de animale într-un furaj succulent și cu un grad mai mare de valorificare.

clădișe într-un strat gros de 35—40 cm; carton asfaltat și peste el un strat de baloți de paie; un strat de pleavă gros de 40 cm umed

Prepararea cocenilor rămași neinsilozați

Cocenii care nu pot fi însilozați se păstrează clădiți în giugi sau sîrce cu mai puțin de ploși și zăpezii. Ei pot fi folosiți cu adaos de uree în hrana taurinelor puse la îngrășat. Ureea se adaugă cocenilor bine mărunțiți și apoi măcinați în cantitate de 30—50 g la o sută kilogram greutate vie a animalelor, ceea ce revine 100—150 g uree pe cap de animal în 24 de ore. La o parte uree este necesar să se adauge 9 părți melasă. Melasa poate fi înlocuită cu porumb urui, cu sfeclă sau cu alte nutrețuri bogate în zahăruri care furnizează energia necesară bacteriilor din rumen pentru prelucrarea ureei.

Folosirea cocenilor mcinați, compleți cu uree și melasă sau alte nutrețuri bogate în glucide, prezintă avantajul că se pot obține sporuri de creștere în greutate rentabile, cu cantități reduse de în și cu suplimente mici de concentrație.

Eficiența culturii porumbului poate fi sporită mult prin valorificarea în hrana animalelor și a ciocărilor. Este știut că

după îndepărtarea boabelor de pe sticlele rămîn ciocărilor cu o valoare nutritivă egală cu a cocenilor. Ciocărilor se folosesc ca material de foc și puțin foarte bune cunoaște că pot fi transformate în carne. Experiențele științifice și practica de producție arată în mod concludent că ciocărilor măcinați cu adaos de uree și melasă constituie un nutreț valoros și ieftin pentru animalele rumegătoare puse la îngrășat.

Prin valorificarea rațională a cocenilor mari de coceni și ciocărilor de porumb, gospodăriile de stat și cooperativele agricole de producție pot asigura o bază tehnică și ieftină de întreținere a animalelor, pot produce cantități însemnate de carne și lapte.

Sfaturile populare și consiliile agricole sînt chemate să desfășoare o largă acțiune pentru folosirea cu întreaga capacitate a cocenilor mecanice și a milioanele de transport și să extindă experiența privind însușirea cocenilor și altor resurse de furaje.

• Dintr-un furaj inferior, hrană valoroasă pentru animale • Un amestec mai hrănitor • Rezultate excelente la îngrășarea vitelor

10 MILIOANE + 50% Valorificarea economică a cocenilor de porumb

La cel de al IX-lea Congres al partidului s-a subliniat că, alături de creșterea producției de cereale, lărgirea bazei furajere constituie un obiectiv de cea mai mare însemnătate în dezvoltarea agriculturii. Creșterea continuă a numărului de animale presupune asigurarea unor furaje în cantități suficiente și de bună calitate. Încă din timpul verii, cooperativele agricole și gospodăriile de stat au strîns și depozitat mari cantități de finuri. Există și alte rezerve de furaje care pot fi valorificate în mod superior. Printre acestea sînt și cocenii de porumb. În fiecare toamnă, după recoltarea porumbului rezultă circa 10 milioane tone de coceni. Dacă sînt folosiți în hrana animalelor, așa cum se stringe de pe cîmp, valoarea lor nutritivă este destul de scăzută. Cercetările științifice și experiența practică a numeroase unități agricole au demonstrat că, prin aplicarea unor metode de preparare, cocenii pot fi valorificați superior, devenind un furaj deosebit de valoros pentru animalele puse la îngrășat. Prin preparare, procentul de folosire a cocenilor de porumb crește cu 50 la sută. Aceasta prezintă o importanță economică deosebită. Acum, cînd se face culesul porumbului, este bine ca gospodăriile de stat și cooperativele agricole să se ocupe cu cea mai mare grijă de stringerea cocenilor de porumb, de însușirea și depozitarea lor.

În pagina de față sînt relatate câteva din mijloacele de valorificare superioară a cocenilor de porumb, precum și unele rezultate obținute prin folosirea lor în hrana animalelor.

Pentru dezvoltarea continuă a creșterii animalelor o mare importanță are asigurarea unor cantități îndestulătoare de furaje și folosirea acestora în mod eficient.

Cantitățile mai mici de fin și nutrețuri însilozate din anul de cultură fac necesar să se stringă cu grijă toate furajele pe care le mai oferă lunile de toamnă: cocenii de porumb, coletele și frunzele de sfeclă, vrefii de cartofi, resturile din cultura legumelor, iarba și buruienile, stuful bălților, borhoturile, deșeurile de la condiționarea semințelor și altele.

O importanță resursă de furaje o reprezintă cocenii și ciocărilor de porumb care însumează peste 10 milioane de tone. Iată de ce, în această perioadă, cînd a început recoltarea porumbului pentru boabe, este important să se organizeze temeinic munca de stringere fără înfrîngere a cocenilor de porumb, însușirea lor în bune condiții, iar cei rămași neinsilozați să fie păstrați fără pierdere și folosiți pe baza unei tehnologii moderne de preparare.

Experiența dobindită în ultimii ani a dus la elaborarea unor metode mai eficiente de valorificare a cocenilor de porumb în hrana animalelor față de cel de necesar de folosire „sub formă de snopi” cum se practica pînă nu de mult, formă prin care pierderile se ridicau la peste 50 la sută.

Cocenii de porumb prezintă dezavantajul că au multă celuloză, o substanță greu digerabilă. Folosiți în stare preparată pot fi valorificați bine de animalele rumegătoare. În stare preparată, prin tocare și însușirea sau tocarea, măcinarea și adaos de melasă, substanțe azotate sintetice (uree, saramură de amoniu etc.) și administrarea în funcție de conținutul minim de proteină, vitamine și săruri minerale.

Cocenii de porumb pot substitui de la o treime pînă la jumătate rația de fin la animalele producătoare de lapte sau pot înlocui chiar în înfrîngere finul la animalele rumegătoare puse la îngrășat.

O formă superioară de valorificare a cocenilor de porumb este însușirea acestora împreună cu uree și melasă, cu plante succulente și bogate în zahăruri, cu borhoturi umede sau numai cu saramură,

adăugîndu-se în toate cazurile culturi de bacterii lactice și, după posibilități, drojii lichide.

Recoltarea cocenilor de porumb în vederea însușirii sau păstrării ca atare este recomandabilă să se facă cît mai timpuriu, pentru ca plantele să-și păstreze suculența necesară însușirii. O mare atenție trebuie acordată stringerii și transportului de pe cîmp a cocenilor de porumb. Este bine ca recoltarea cocenilor să se facă

în cazul precedent, urmîrindu-se ca umiditatea amestecului rezultat să fie de 65—70 la sută. În general, nutrețurile succulente se adaugă în proporție de circa 150 kg la 100 kg coceni.

Pentru îmbunătățirea calității cocenilor însilozați se recomandă ca în toate variantele de însușire să se adauge bacterii lactice.

Cocenii de porumb pot fi digerați și valorificați bine de către animale numai dacă se administrează

concomitent sau să urmeze imediat recoltării știuleților, altfel se produc pierderi prin uscarea și lignificarea cocenilor și prin degradarea lor sub acțiunea vîntului și ploilor. Cea mai ridicată valoare nutritivă se obține cînd recoltarea se face cu combina care strînge știuleții și, concomitent, recoltează și toacă tulpinile de porumb.

Însușirea cocenilor se poate face cu unul din următoarele adaosuri: saramură în concentrație de 1 la sută, apă melasă în concentrație de 2 la sută, borhoturi lichide de la fabricile de spirț și la nevoie chiar numai prin adăugarea de apă.

Cantitățile în care se adaugă substanțele amintite se stabilesc în funcție de gradul de uscăciune al cocenilor, calculîndu-se astfel încît să se aducă umiditatea acestora de la 25—30 la sută cît au la recoltare pînă la 65—70 la sută cît se cere pentru a putea fi însilozați. În general se recomandă 70—80 litri de saramură, melasă diluată cu apă sau borhoturi lichide pentru 100 kg coceni uscați.

Bune rezultate se obțin și prin însușirea cocenilor de porumb în amestec cu nutrețuri succulente: porumb verde din cultura a II-a, bostănoase, sfeclă împreună cu frunzele, colete de sfeclă și frunze, diferite resturi din cultura legumelor sau cu tăieți de sfeclă în stare proaspătă. Cantitățile în care se adaugă aceste furaje se stabilesc, ca și

în cazul precedent, urmîrindu-se ca umiditatea amestecului rezultat să fie de 65—70 la sută. În general, nutrețurile succulente se adaugă în proporție de circa 150 kg la 100 kg coceni.

Pentru îmbunătățirea calității cocenilor însilozați se recomandă ca în toate variantele de însușire să se adauge bacterii lactice.

Cocenii de porumb pot fi digerați și valorificați bine de către animale numai dacă se administrează

concomitent sau să urmeze imediat recoltării știuleților, altfel se produc pierderi prin uscarea și lignificarea cocenilor și prin degradarea lor sub acțiunea vîntului și ploilor. Cea mai ridicată valoare nutritivă se obține cînd recoltarea se face cu combina care strînge știuleții și, concomitent, recoltează și toacă tulpinile de porumb.

Însușirea cocenilor se poate face cu unul din următoarele adaosuri: saramură în concentrație de 1 la sută, apă melasă în concentrație de 2 la sută, borhoturi lichide de la fabricile de spirț și la nevoie chiar numai prin adăugarea de apă.

Cantitățile în care se adaugă substanțele amintite se stabilesc în funcție de gradul de uscăciune al cocenilor, calculîndu-se astfel încît să se aducă umiditatea acestora de la 25—30 la sută cît au la recoltare pînă la 65—70 la sută cît se cere pentru a putea fi însilozați. În general se recomandă 70—80 litri de saramură, melasă diluată cu apă sau borhoturi lichide pentru 100 kg coceni uscați.

Bune rezultate se obțin și prin însușirea cocenilor de porumb în amestec cu nutrețuri succulente: porumb verde din cultura a II-a, bostănoase, sfeclă împreună cu frunzele, colete de sfeclă și frunze, diferite resturi din cultura legumelor sau cu tăieți de sfeclă în stare proaspătă. Cantitățile în care se adaugă aceste furaje se stabilesc, ca și

METODE SIMPLE, LA ÎNDEMÎNA ORICUI

Prof. dr. G. BĂIA

Reguli de respectat la însușirea

Însușirea cocenilor de porumb reușește numai dacă se aplică cu strictețe cîteva reguli. Din aceste motive însușirea trebuie să se facă sub îndrumarea și controlul direct al specialiștilor.

Lucrul esențial constă în tocarea cocenilor pînă la dimensiunile de 3—5 cm, realizarea umidității de 65—70 la sută și scoaterea cît mai completă a aerului din siloz prin-o presare puternică.

În acest scop, cocenii tocați de combina de recoltă porumb se transportă și se așază în straturi pe toată suprafața silozului. Peste fiecare strat se adaugă proporția corespunzătoare de substanțe lichide ajutătoare sau de nutrețuri succulente, repartizate cît mai uni-

cocenilor de porumb este adaosul de 3—5 kg uree la tona de coceni — o substanță sintetică, cu un conținut de 48 la sută azot, care poate fi folosită de către animalele rumegătoare prin intermediul florei și faunei din prestomac. Astfel se poate asigura pînă la 35 la sută din necesarul zilnic de proteină al animalelor pe seama acestor substanțe produse pe cale industrială dintr-o materie primă ineputabilă — aerul atmosferic.

Presarea materialului introdus în siloz trebuie să se facă începînd cu primul strat și continuînd pînă la umplerea cu vîrf a silozului. Cea mai bună presare se realizează cu ajutorul tractoarelor pe șenile. Încălcarea silozurilor trebuie să se facă cu vîrf, pînă la înălțimea de 1,5 m deasupra marginii superioare a silozului.

Pentru acoperirea silozurilor se pot folosi, după posibilități, unul din următoarele materiale: lăței proaspeți de sfe-

Experiențele făcute în anul precedent au demonstrat că prin însușirea porumbului verde și a cocenilor de porumb cu un adaos de 3—5 kg uree la tona de nutreț se obțin rezultate bune în hrana vacilor de lapte, a taurinelor și ovinelor puse la îngrășat.

form, după care se amestecă și se presează. În cazul cînd cocenii se recoltează întregi, aceștia se toacă la marginea silozului cu tocătorii mecanice sau cu batoze adaptate pentru tocare. Pentru ca aceste lucrări să se desfășoare în bune condiții, este necesar să se prevadă din timp și să se transporte la siloz cantitățile necesare de apă, sare, melasă, bacterii lactice, substanțe azotate sintetice, precum și utilajul necesar. În cazul în silozării cocenilor de porumb cu ajutorul nutrețurilor succulente, acestea se transportă la siloz numai în cantitățile ce pot fi însilozate într-un timp scurt, spre a se evita înțingerea în grămezi. Nutrețurile succulente se toacă, se amestecă cu cocenii în proporțiile stabilite și apoi se presează.

care întrec cu 14 și respectiv 15 kg pe cele realizate anul trecut. Cele mai bune rezultate au fost în cooperativele agricole din raionul Adamclisi, care au realizat o greutate medie de 363 kg la animalele adulte și 211 kg la tineret. Cooperativa agricolă Eschibaba a obținut o greutate medie la taurinele adulte de 345 kg, iar la tineret 233 kg; cea din Alimanu — 430 kg și respectiv 221 kg etc.

Ce ne puteți spune despre rezultatele realizate de cooperativele agricole în urma valorificării animalelor îngrășate cu coceni?

Prin valorificarea a 14.570 de capete îngrășate pe bază de grosiere și uree cooperativele de producție din regiunea noastră au realizat venitul de peste 26.217.900 de lei. Aceasta reprezintă peste 60 la sută din veniturile totale obținute în zootehnie pe primele 4 luni ale anului 1965 și aproape tot atît cît s-a realizat din creșterea animalelor în cursul trimestrului I 1964. Sînt cooperative agricole de producție care au realizat din valorificarea taurinelor îngrășate sume importante de bani: Abrud — 468.753 de lei, Văleni — 236.870 de lei, Alimanu — 422.885 de lei, Valea Nucariilor — 382.412 lei, sume care contribuie, în mod substanțial, la întărirea unităților respective, la ridicarea valorii zilei-muncă. Toate aceste rezultate determină conducerea cooperativei agricole să acorde mai mare atenție stringerii furajelor grosiere și folosirii lor la îngrășarea taurinelor.

Se preocupă are consiliul agricol regional pentru perfecționarea acestei metode?

Îngrășarea taurinelor pe bază de grosiere, cu adaos de uree, a ridicat în fața consiliului agricol regional o serie de probleme noi. Rezolvarea lor a impus organizarea unor experiențe proprii, care să elucideze unele aspecte legate de activitatea de îngrășare. La 10 cooperative agricole s-au făcut, în condiții de producție, experiențe pe teme ca: eficiența folosirii ureei în amestecul de concentrate, comparativ cu utilizarea ei în amestecul grosier; eficiența metodei de administrare a ureei în amestecul grosier, înainte de dospirea acestuia comparativ cu administrarea ei după dospirea furajului; posibilități de folosire a ureei fără melasă. Aceste experiențe s-au terminat în toate unitățile. La efectuarea lor au fost antrenate cadre tehnice din unități și de la consiliile agricole raionale, iar datele obținute ne permit să facem o serie de recomandări pentru producție.

Astfel, s-a putut constata că se pot obține rezultate bune în îngrășarea taurinelor și atunci cînd din amestecul de grosiere și uree lipsește melasa, deși administrarea acesteia aduce sporuri și mai mari de creștere în greutate. Din cele 49 cooperative agricole de producție care au îngrășat taurine, numai 13 au folosit melasa în amestecul de coceni și uree și aceasta numai în unele perioade. Aceasta, datorită faptului că nu a existat melasă în cantitate suficientă. De asemenea, cele mai bune rezultate s-au obținut atunci cînd melasa a fost administrată în amestecul grosier și mai ales cînd ureea a fost introdusă în amestec înainte de dospirea.

În continuare, consiliul agricol regional se va preocupa de perfecționarea și extinderea metodei de creștere și îngrășare a taurinelor cu furaje grosiere. Aceasta va permite cooperativele agricole să obțină venitul bănești mai mari, să valorifice cantități sporite de carne.

din nou să lucreze la îngrijirea taurinelor. Astăzi membrii cooperativei agricole din regiune sînt convinși de eficiența acestei metode. În aceste unități au fost introduse la îngrășat, pe bază de grosiere cu adaos de uree, 31.970 taurine din care 5.999 adulte și 25.971 tineret. Folosirea acestei metode a făcut posibilă o îngrășare mai rapidă și calitativ superioară a animalelor, oferind posibilitatea valorificării furajelor grosiere care sînt destul de ieftine și au un conținut nutritiv relativ scăzut.

Cum au fost folosiți cocenii de porumb în hrana animalelor puse la îngrășat?

În general, în furajarea animalelor puse la îngrășat s-au folosit ca hrană de bază cocenii, precum și paie și pleavă. În unele unități s-au adăugat și cantități mici de furaje însilozate, 1—2 kg de concentrate, constînd din urușală de porumb cu ciocălii cu tot trecut prin moara cu ciocănele. Bineînțeles, că la toate aceste amestecuri s-au adăugat dozele de uree scoțind cîte 0,3—0,5 grame pentru fiecare kg de carne greutății.

Conținutul relativ scăzut în materii hrănitoare a furajelor grosiere folosite în hrana animalelor, a putut fi pus mai bine în valoare tocmai datorită tocării fine a acestora, amestecării și dospirii lor. Furajele se pregătesc cu 6—8 ore înainte de a fi date în hrana animalelor. S-a urmărit amestecarea abundentă a nutrețurilor cu saramură, ceea ce a creat o succulență mare a acestora, animalele consumîndu-le cu plăcere și în totalitate.

Ureea este o substanță care trebuie folosită cu grijă. Ce s-a întreprins în această direcție?

Într-adevăr, în unele cazuri, folosirea ureei în hrana animalelor poate da loc la intoxicații. Acest lucru a pus în fața specialiștilor noștri unele probleme organizatorice și tehnice. În afara aprovizionării îngrășătorilor cu cantități suficiente de oțet, pentru a se interveni în cazul intoxicațiilor, s-a făcut un instructaj temeinic cu cooperatorii aleși să lucreze la îngrășătorii. În primele zile, activitatea s-a desfășurat sub supravegherea atentă a unui tehnician. În cele mai multe locuri, cooperatorii aleși să lucreze la îngrășătorii și-au însușit temeinic tehnologia preparării furajelor grosiere. În cooperativele agricole Abrud, Grădina, Jurilofca, Ostrov, Văleni, Movița Verde, Vitelce și multe altele, ei dovedesc pricepere, stăpînesc bine întregul proces tehnologic de preparare a cocenilor de porumb și administrarea lor în hrana animalelor. Ca urmare a acestor măsuri la nici una dintre cele 31.970 de taurine puse la îngrășat nu s-a înregistrat vreun caz de intoxicație.

Cum creșt în greutate animalele furajate cu coceni de porumb?

Organizarea îngrășării taurinelor pe bază de furaje grosiere cu adaos de uree s-a dovedit o metodă deosebit de eficientă. Durata medie de îngrășare a oscilat între 75 și 95 de zile, timp în care s-au înregistrat sporuri medii zilnice de 700—837 g la adulte și 676—850 g la tineret. Aceasta a făcut cu putință ca, în medie, pe regiune, să se valorifice tineretul taurin la 203 kg, iar animalele adulte la 336 kg, adică la greutateți

FILE DIN CARTEA LEACURILOR

Acest desen al marelui caricaturist francez Honoré Daumier reprezintă pe regele Louis-Philippe învingând un muncitor bolnav care personifică poporul. Ducele de Orléans ține în mână un flacon în formă de pară; mareșalul Lobau îl asistă înclinându-se cu șorț de infirmier

Nimic mai obișnuit decât a intra — în caz de nevoie — într-o farmacie și a cere o doza. De multe ori nici nu mai avem nevoie de vizita medicului. Știm cu siguranță că praful, loțiunea, alba, tabletele cumpărate ne vor alina o durere de cap sau de dinți, vor ajuta leucurea unei răni mai ușoare, vor potoli tusea care ne înecă. Azi nu ne putem închipui viața cea de toate zilele fără existența farmaciei din colțul străzii, fără farmacistul capabil să descrie în „hieroglifele” medicului substanțele ce alcătuiesc leacul de care avem atâtă nevoie...

Din negura vremurilor la „farmachi”-ul Egiptului antic

Farmacistul de azi are ca strămoș pe „farmachi”-ul vechiului Egipt, nume echivalent cu tămadurilor, om care făcea de primă mână și de curăzător al rănilor și durerilor ercu stăpânite de zeul Toth. El cel dintâi a vindecat pe Horus de înțepătura unui scorpion. Toth era cel care inspira ființelor „farmachi” leacul cel mai potrivit. De obicei, acesta varia între unsele ierburii a căror putere de vindecare (sau ameliorare) fusese reținută de spiritele ascuțite de observație ale vechilor egipteni, și talismanii tămadurilor (de obicei cărăbușul ce mîșună în forța vaila a Nilului, ale cărui aripi erau acoperite cu formule magice).

Unii istoricografi prelină că farmacia este antioară omului decare lei trage originea încă din vremea existenței animale a acestuia. Rationamentul se bazează pe faptul că și animalele se rănesc, se îmbolnăvesc, suferă de dureri. Animalele de azi știu ceea ce au noștrii de la ascendenții pierduți în negura vremurilor. Observându-le, ne putem da seama cum se desfășura la începuturile regnului animal lupta instinctivă cu bolile, cu suferințele.

Mai mult se presupune că rânile unor animale erau leucate de alte animale care dispuneau de calități tămaduitoare. La putătoarele unor asemenă calități ține și căștile apelor populații primitive, din Africa de plidă. Cu ani în urmă un explorator a văzut în Congo belgian o scenă care l-a uimii. Cătușii să aștepte pe unii din tovarășii grav răniți, un grup de băștinăși se ocupau cu prinderea unor furnici mai mari care erau așezate direct pe plăcă. Furnicile își fă-

ceau repede datorita: mușcând marginile rânii, ele executau adevărate cusături. Cătușii locali rânii arăta ca țesut de sub acul și firele unui chirurg din cel mai experimentații

Esculap și rețetarul lui Hipocrat

Se înțelege însă că între folosirea de către animale a capacităților de leucure pe care le prezintă natura înconjurătoare și pînă la folosirea de către om a unor leacuri cu indicație precisă e o deosebire esențială. Omul — fie el chiar și cel mai primitiv — adăugă fiecărei folosiri de leac factorul constință. Are de aceea dreptate Herman Scheelenz, cel mai de seamă istoricograf al farmaciei, căd afirmă că farmacia a apărut ca știință și ca artă o dată cu începuturile culturii omenești. Apollon — care ca totii zeii avea chipul și asemănarea unui om — știa să prepare calmante. El a dat lumii pe Esculap — părintele medical și farmacist. Principalele ciztoare ale lui Esculap au fost ficalele acestuia — Higea și Panacea. Ele culegeau plante medicinale folosindu-se de șarpele dreat special pentru aceasta. Șarpele încolăcit pe toagă a rămas pînă azi emblemă a medicinii și farmaciei...

Nici o trecere în revistă a celor mai însemnate momente ale istoriei farmaciei nu poate omite numele lui Hipocrat. Învințura lui e o învințură pe care am putea-o numi „natură”. Natura însă își găsește drumul — ne asigură Hipocrat — ea n-a primit învățatură de la alimenți... ea nu-și face dect datorită. Bazat pe aceste idei Hipocrat acordă o mare însemnătate în tratarea unor boli dietei alimentare, gimnasticii, băilor, masajelor. Ceea ce nu-l împiedica, fitește, să recomande bolnavilor, după simptomele prezentate — fieruri de plante vomitive, purgative, soporifice pe care le cunoștea. În rețetarul lui Hipocrat își găseam loc și produsele animale — a căror întrebuintare ni s-au păstrat ciudată, azi, în farmacia fieră și urină de taur, grăsimile de oaie sau de porc, coarne de cerb...

Aproximativ 300 de ani după Hipocrat a apărut la Roma cea dintâi farmacie publică cunoscută în istorie. Aceasta s-a întimplat în anul 128 înaintea erei noastre. Proprietarul acestei prime farmaciei o fost Asclepiade din Bithnia, denumii și „părintul medicinii”. Mai târziu Claudius Galien, care profesia în ofcina sa de pe Via Apia, avea să adune în 400 de manuscrise toate formulele medicamentelor cunoscute pînă la el.

În căutarea „pietrei filozofale”

În Evul Mediu farmacia este strins legată de alchimie. În laboratoarele lor sumbre, fierbind în rețetele lor cele mai ciudate substanțe care trebuiau să le dea „piatra filozofală” — și „panaceu universal” — alchimistii au contribuit la găsirea multor leacuri pe baza chimiei. Cel dintâi alchimist grec cunoscut, Zosimos, povestește în scrierile sale că îngeri coborîți din cer cu scrisoarte pentru a învăța pe oameni „arta cea mai înaltă” denumită chema. Cuvîntul chema vine de la egipteni, însemnînd negru. Prin acest cuvînt era desemnat Egiptul, iar în care aluviniile Nilului au o culoare neagră. De aici pînă la cuvîntul alchimie, folosit de arabi, nu e decât un pas.

Alchimistii arabi au lăsat remarcabile lucrări de sinteză în domeniul farmaciei. Încă în secolul 9 ei reușeau să întocmească primul cod al medicamentelor. În secolul XI, Avenzoara se remarcă prin felul în care știa să prepare stropuri, electuare, tincturi, extracte, elixire, gelatine etc.

În aceeași epocă Harroum Cohen a scris un tratat de farmacologie — azi pierdut — despre care se spune că era de o mare valoare. În Europa Evului Mediu, alchimia a devenit o știință ocultă, misterioasă, care atrăna ghiulele grele de picioarele cercetătorilor. Acesta trebuiau să facă adevărate echilibristici de logică pentru a pune de acord orice desoperire cu dogmele intolerante ale bisericii. Și totuși între zidurile laboratoarelor lor alchimistii au desoperit — printre altele — principalele săruri și substanțe care au folosit la dezvoltarea farmaciei moderne: antimoniu și arsenic, bismut și fosforul, amoniacul și alcoolul...

11 000 sorturi de medicamente

O distanță enormă desparte farmacia și laboratoarele anticității și ale Evului Mediu de instituțiile corespunzătoare ale zilelor noastre.

Știința a creat medicamente de-a dreptul miraculoase, aducîndu-și contribuția la apărarea sănătății oamenilor. Există suficiente date pentru a adevărată „carte de aur” a farmaciei moderne. Ea ar trebui să cuprindă, printre altele, folosirea pentru prima dată a cloroformului într-o operație

în anul 1847, desoperirea bromului (Balard — 1826), a antipirinei (Knorr — 1883), a adrenalinei (Takamine — 1901), a insulinei (1922), a foliolei (1923). Ne vine greu să credem că pînă în urmă cu câteva decenii oamenii nu cunoșteau încă acțiunea binefăcătoare a sulfamidelor. Uitam că numai 23 de ani ne despart de ziua în care cel dintâi om a fost salvat de la o moarte sigură, înjecîndu-i-se penicilină, mucegăul miraculos pe care medicul englez Alexander Fleming îl pusese sub observație încă din 1928...

Industria farmaceutică contemporană amplifică și diversifică necontenit producția substanțelor tămaduitoare. S-a făcut socotela că dacă o singură farmacie ar dori să vîndă tot ceea ce știința și industria îi pun la in-

demînă, ar avea de făcut încă unei sarcini dificile: în rafturile ei ar trebui să se găsească nu mai puțin de 11 000 specialități farmaceutice, pe lângă numeroase articole destinate unei moderne și bune aplicări a terapiei. Știința deschide farmaciei perspective din cele mai luminoase. Farmacia modernă ajută medicina să strîngă tot mai mult cerul în jurul bolilor. Specialiștii Organizației Mondiale a Sănătății au stabilit că în lume există azi 999 de picini de boli și „după cum am arătat, 11 000 sorturi de medicamente — adăugăm noi la farmacia e departe de a-și fi spus ultimul cuvînt în lupta împotriva bolilor...

Prof. dr. Gheorghe CIOGOLEA
decanul Facultății de Farmacie — București

Uscatul ocupă mai puțin de o treime din suprafața totală a planetei. Oare nu s-ar fi putut găsi o proporție mai favorabilă pentru Homo Sapiens între ape și uscat? Și apoi însuși uscatul nu s-a dovedit prea dărnice: circa 15 la sută din suprafața sa totală este acoperită de deserturi. Specialiștii au elaborat chiar și o listă a „gheșurilor” comise în construcția globului.

Deserturile și pămînturile înghețate — cele două extreme care se ating — iată principalele, deși nu singurele, motive de nemulțumire față de modul în care a fost croită Terra. Cele circa 20 000 000 km² cît ocupă pustiriile și cele aproximativ 16 000 000 km² reprezentînd tributul dat ghețurilor atrîna că un balast în viața planetei.

Desigur, nici în prezent, omul nu stă neputincios în fața stihțiilor. Angara, Dunărea, Nilul sînt zăgăzuite de baraje. Milioane de hectare sînt smulse pustiuului prin irigații și amenajări complexe, iar în Arctica și Antarctica numeroase expediții trasează jaloanele viitoarelor instalații a civilizației pe aceste tărîmuri, pînă mai ieri zăvoaie cu șapte lacăte. Trebuie să ne reușim însă că pentru moment nu ne stă încă în putință să „recroim” planeta, să-i modificăm climatul, să-i schimbăm fața. Cursa înarmărilor, determinată de politica agresivă a cuceririi imperiale, înghețe sume uriașe; utilizate în scopuri pașnice, ele ar fi suficiente pentru realizarea unor îndrăznețe proiecte de transformare a naturii. În fine, o serie de planuri ingineresti nu pot fi încă realizate din cauza nivelului actual al științei și tehnicii. Totuși, faptul că unele din aceste planuri, care sînt astăzi pur fantastice, nu sînt menite să se înapoiască în viitorul apropiat — sau poate chiar nici într-unul mai îndepărtat — nu-l împiedică pe oameni să viseze...

Mările Africii

Printre cele mai fantastice proiecte de luptă împotriva pustului merită amintit proiectul ceva mai vechi al inginerului german Hermann Sergel, de înundare a 2 100 000 km² din teritoriul Africii prin refacerea artificială a unor mări străvechi. Despre ce este vorba?

Cursul mijlociu al fluviului Congo și al afluenților săi a fost cîndva o

imensă mare interioară. Apoi fluviul a rupt bariera muntoasă și a început să curgă spre ocean. Sergel a propus ca în amonte de defileul Stanley Hill, unde doar 1 700 metri despart cele două mări stîncoase, să fie aruncați în aer munții învecinați cu fluviul în urma exploziei, cantitatea de apă care ar trece prin defileu s-ar reduce considerabil, ceea ce ar da

„CROITORII” PLANETEI

Planuri, aparent fanteziste, de transformare a geografiei unor regiuni întinse, de luptă împotriva deșertului și a înghețului veșnic, au astăzi o trăsătură comună: ele iau naștere pe planșeta inginerului. Este un semn al vremii...

posibilitatea să se treacă la construirea barajului principal. Cîțiva ani după ridicarea acestui baraj, Ubanghi, un afluent al Congoului, va fi silit să-și întoarcă cursul spre nord-vest, reunindu-se cu riul Cheri Cel puțin așa urmau să se petreacă lucrurile în proiectul lui Sergel. Apoi s-ar trece la etapa a doua.

Chari este singurul lucru important care se va să în lacul Ciad. Acest lac era în trecut o adevărată mare interioară, dar treptat apele sale s-au retras și el s-a transformat într-o imensă mlaștină. Într-o mare măsură, după ce apele mării Congo vor începe să se scurgă — prin cel doi afluenți susmenționați — în lacul Ciad, ele vor umple trep-

Saharului înainteașă adun după en, înghețul tinuturi în care pînă nu de mult se găseau așezări omenești cu pămînturi roditoare. Oțentiva deșertului continental implacabil, într-o cadentă de 1 km pe un Anapar nu este prea mult, dar nu trebuie uitat că înainteașă se deslășoară pe un front de sute și sute de kilometri.

Planul inginerului german creează vizuina unor păduri umbroase în locul deșerturilor și al stepelor secetoase, vizuina a milioane de hectare înspăoate agriculturii, care vor da două și trei recolte pe an. Designer, proiectul pare utopic și dă naștere la multe semne de întrebare. Lășind de o parte aspectul pur tehnic, este limpede că Africa neagră are de rezolvat în momentul de față cu totul alte probleme, legate în primul rînd de lupta antiimperialistă și de apărarea și consolidarea independenței. Dar înainte de a cataloga drept utopic un proiect sau altul, imaginîm-vă reacția dacă acum 10—15 ani vi s-ar fi spus că dumneavoaștră sau copiii dvs. veți călători într-un cosmos spre Lună...

Ghețarii potolesc setea pusturilor

Un proiect mai recent și înfinit mai simplu (cel puțin în principiu) aparține

inginerului american John Assex. El pornește de la o constatare banală, și anume că alșbergurile, munții de gheață plătitori avînd o lungime, în unele cazuri, de cîteva zeci de kilometri, reprezintă uriașe rezervoare clătitoare de apă. Două-trei alșberguri de mărime mijlocie conțin o cantitate de apă egală cu debitul anual al unui fluviu. Nu s-ar putea oare îndrepta spre țărîmuri secetoase asemenea munții de gheață, care oricum se depășează dintr-un loc în altul, împinsi de curentii oceanici? Pentru a grăbi „călătoria” alșbergurilor ar putea fi folosite, cel puțin după părerea inginerului american, remorchere maritimă obișnuită. După tragera la lărm, apa provenită din topirea treptată a alșbergurii ar putea fi transportată la locurile de destinație cu ajutorul unor instalații speciale.

Și specialiștii australieni au formulat o idee asemănătoare. La un moment dat s-a studiat posibilitatea de

a se dirija munții de gheață din Antarctica spre cîrmă care scaldă litoralul continentalului nord de deserturile Gibson și Victoria. O soluție și mai simplă, dar tot de domeniul viitorului, pentru polizarea setei pusturilor ar consta în utilizarea rezervelor subterane de apă dulce. Se crede că la o adîncime de cîteva sute de metri, sub nisipurile Saharului se găsește o uriașă mare de apă dulce, care atinge pînă la 700 km sud de munții Atlas, iar spre răsărit poate pînă la frontiera Libiei. Cantitățile de apă existente ar fi suficiente pentru a aduce la viață milioane de hectare. Mult mai dificilă apare însă problema captării de la mări adîncimi a acestor ape și a utilizării lor economice. Trebuie adăugat că bazine subterane cu apă dulce se găsesc și în alte părți ale globului, de pildă în Australia. De aceste bazine își leagă unele speranțe specialiștii care se preocupă de irigația celui de-al cincilea continent.

O altă perspectivă a viitorului de data aceasta mai apropiată, irigația pusturilor cu apă de mare desalinizată. Presupunînd că procedeșe tehnice de desalinizare se vor îmbunătăți continuu, o asemenea posibilitate pare reală. La forumul atomic industrial care s-a deslășurat în anul trecut la San Francisco s-a exprimat părerea că irigația deserturilor cu

apă desalinizată va începe să intre în practică prin anul 1980.

Caloriferul Pămîntului. Oamenii de știință nu se rememneză cu ideea că înghețul veșnic încălțusează o parte însemnată a uscutului și își pun întrebarea dacă nu s-ar putea aduce corective substanțiale acestei situații „neplăcute”.

Bineltele nici nu se poate pune măcar problema încălzirii straturilor de gheață cu ajutorul unui combustibil convențional. Există însă o uriașă energie practică încă nelocșită pe care Pămîntul ne-o pune cu generozitate la dispoziție: propria sa căldură, mai precis căldura straturilor subterane. Iată cum își închipuie specialiștii o centrală electrică geotermică:

Sondele centrale pătrund pînă la o adîncime de 15—20 000 metri, în zonele unde magma se răcește și se cristălizază, comprimată fiind de presiunea gigantică a straturilor superioare. În timpul procesului de cristălizare, din magma se degajă o importantă cantitate de gaze și de vapori de apă fierbîntă, care se ridică pe lașă subțire a sondei ca pe craterul unui vulcan. Acest vulcan este însă imobilizat de om: masele de vapori și gaze sînt captate de tevi, dirijate spre separator, unde se separă și se condensează vaporii elementari rari, precum și adosurile dăunătoare, vaporii de apă este Astfel, centrala geotermică ar fi totodată și o uzină producătoare de heliu și hidrogen, magnezii și aluminii, potasiu și sulf, precum și alte elemente necesare economiei.

Spre polul îndepărtat. Un plan mai „radical” de îmbilnzire a regiunilor polare a fost propus cu cîteva ani în urmă de inginerul sovietic P. M. Borisov. Este vorba de vestitul proiect de construire a unui baraj în strîmtoarea Bering și de pompare a unei cantități uriașe de apă din Oceanul Înghețat în Oceanul Pacific pentru a se crea un curent cald de-a lungul țărmurilor Siberiei, Alaskei și Canadel. Nu există obstacole tehnice de nelucru pentru o asemenea construcție avînd în

vedere că adîncimea medie a strîmtoarei nu depășește 40 de metri. De asemenea, merita subliniat că, în total, costul lucrărilor — după calcule preliminare — nu ar depăși 20 miliarde dolari, sumă de mai multe ori mai mică decît cheltuielile militare anuale ale tuturor statelor de pe glob. Dar poate lucrul cel mai interesant legat de proiectul lui Borisov nu este proiectul însuși, ci discuția științifică pe care a iscat-o la vremea lui.

Borisov susținea că dacă din bazinul arctic se vor pompa zilnic 500 km³ de apă, nivelul lui ar scădea cu aproximativ 20 metri pe an, iar scăderea s-ar recupera prin afluența apelor atlantice. Apele mai calde sosită dinșpre sud vor duce la topirea învelșului de gheață.

Alți specialiștii au propus însă o soluție exact contrară, și anume: pomparea apei din Oceanul Pacific în Oceanul Înghețat de Nord. Se afirma că astfel s-ar crea un imens suvoi de apă caldă de la Marea Chukotsk la Marea Norvegiei, cu o înălțime holăitoare asupra condițiilor meteorologice. Problemele ridicate de orice proiect de asemenea natură sînt extrem de complexe, asupra lor trebuie să se pronunțe specialiștii din domeniile celei mai variate. Deosebit de dificilă este aprecierea și prevederea consecințelor pe termen lung asupra climatului și asupra vieții animale și vegetale din zonele respective, presupunînd că proiectul în sine este realizabil din punct de vedere tehnic. În cazul de mai sus, însuși faptul că s-au propus două soluții contradictorii dovedește că problema Îmbunătățirii radicale a climatului nordului îndepărtat, chiar și sub aspectul pur teoretic, fără a mai vorbi de înfăptuirea practică, este departe de a fi clarificată.

dar nu acesta este esențialul. Esențialul este că estăzi asemenea proiecte se elaborează și că autorii lor sînt ingineri și oameni de știință, și nu vizionari sau autori de romane științifico-fantastice. Este posibil că nici unul din proiectele amintite să nu se realizeze și că altele, mai solid fundamentate, le vor lua locul. În orice caz se poate afirma că chiar dacă epoca „romenașării” planetei după școlii noastre pare astăzi îndepărtată, în viitorul apropiat vom fi martorii unor „retusuri” substanțiale. Cu clevea decenii în urmă, întinderile polare nășteau în mintea noastră doar imaginea unor temerare expediții, pentru poel ele reprezentau simbolul inaccesibilității și — uneori — al renunțării.

Lășind în urmă „vurul neogotice palimii” înăvămul tău și plătetește polu-ndepărtat / Cei țerec în ghețuri — și n-î năștiea lui uita / Că-î dragostea pe lume și luptă și păcat...

L. NITESCU

MICĂ ENCICLOPEDI E

Există regiuni marine atît de populate încît s-ar putea spune că marea înșăși e... vie. În astfel de locuri într-un singur milimetru cub de apă trăiesc circa 4 000 de animale și plante microscopice.

Lăptuca săbatică (Lactuca Scariola), care crește și pe la noi, are în lucrurile înșorșite frunzele dispuse în așa fel încît una din fețe privește spre răsărit, iar cealaltă spre apus. Această plantă ușurează orientarea călătorilor, fiind supranumită și „lăptuca-busolă”.

Deși este renumit pentru încetinea sa, melcul străbate distanțe destul de apreciabile. Observațiile efectuate pe un lot de melci timp de două săptămîni au arătat că ei au parcurs în acest rîstimp între 2 și 3 kilometri.

Unii cercetători au ajuns la concluzia că visele nu trădează ațt tulburări psihice, cît mai ales tulburări organice. Astfel, visarea repetată a unor lupte corespunde unui sistem respirator deficient, visarea singelui denotă o maladie cardiacă, iar visele cu animale sălbatică apar în stări de obosență mareață. Oricum, este bine ca atunci cînd același vis se repetă frecvent, să consultăm medicul.

În Scoția s-au desoperit de curînd, cu prilejul unor săpături efectuate la temelia unui străvechi meterez, peste un milion de cuie antice. Prof. Richmond (de la Universitatea Oxford) explică proveniența acestor cuie prin faptul că romanii, fiind nevoiți să părăsesc cetatea ridicată în anul 83 e.n., le-au aruncat într-o fîntînă pentru ca să nu cadă în mâinile triburilor locale. Aceștia ar fi putut transforma cuiele în... arme.

SPORT

CURSA „SCIINTEII”

ETAPA INAUGURALA VIU DISPUTATA

CLUJ (prin telefon de la trimisul nostru). — Sfidind ploaia care i-a insozit pe primul 50 de kilometri facind seosea alunecoasa, ciclistii pe pedalează cu toata viteza sub privirile numeroaselor localnici. Insipti de-a lungul traseului. Din Bala Mare plutonul se îndreaptă pe Valea Săsarului către localitatea minieră Bala Sprie, de unde revine apoi la Bala Mare cu direcția Cluj. Băta anii asistă cu interes la disputarea sprintului de trecere prin centrul orașului. Specialist al genului, dinamovistul Bădără încearcă să-și înscrie primul numele pe lista sprinterilor. Insa, mai bine plaseat și cu mai multă ambiție, Voiglaender (R. D. Germană) sprintează înzestriți și ocupă primul loc. Bădără este înlocuit și de tânărul Tudor Vasile (Polonia) (Ploiești), debutant în cursa noastră. Ploaia a contentit, dar seosea rămâne alunecoasă. Cu toate acestea, ciclistii se angajează curajoși în viteză. În față, cehoslovacul Machac și bucovineanul Grigore (un alt debutant în cursă) încearcă o evadare. Ei iau un avans de 50 de secunde însă nu pot menține prea mult, fiind ajunși de pluton. La aproximativ o oră de la plecarea, italianii Frani și olandezul Schoen, românii Moianu și Grigore reușesc să ia avans pe serpentinele spre Dealul Măstăcan. La punctul de călărare, Moianu cedează. La coborâre, fugarii fac un adevărat plonjon avîndu-se cu peste 70 km la oră spre Cimpia Someșului. Acum, o astfel de viteză pe serpentine este posibilă, seosea fiind uscată de un soare ce încălzește aproape ca vara.

cu un avans minim de „jumătate de roată”, urmat de Holst și Dippold. La interval de 5 sec. a sosit Burlacu. Deși au participat la principalele acțiuni de evadare, ciclistii noștri n-au rezistat în finalul etapei, doar Vasile Burlacu reușind să ocupe un loc onorabil. Debutul său într-o cursă de asemenea amplasă poate fi considerat excelent. Dar cursa este abia la început, așa încît lupta rămîne deschisă. Să vedem ce va aduce etapa a doua, care se dispută azi între Cluj și Oradea (154 km).

Ion DUMITRIU

Clasamentul primei etape: 1. Gawliczek (Polonia) a parcurs 174 km în 4h23'36"; 2. Holst (Olanda); 3. Dippold (R.D.G.) același timp; 4. Burlacu (România) 4h23'41"; 5. Heynig (Olanda) 4h23'58"; 6. Kranster (Austria) 4h24'19"; 7-9. Barreta, Campigli, Franchini (toți Italia) 4h25'00"; 10. Kubas (Cehoslovacia) 4h25'13". Grosul plutonului a fost cronometrat cu timpul de 4h25'08".

Cronica zilei

PLECAREA IN R.P. BULGARIA A UNEI DELEGAȚII DE ACTIVISTI AI P.C.R.

Luni după-amiază a plecat în Republica Populară Bulgaria, în schimb de experiență, o delegație de activisti ai P.C.R. în frunte cu tovarășul Matei Ștefan, membru al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R. La aeroport, delegația a fost condusă de tovarășii Nicolae Glosan, Ghizela Vass, Dumitru Popa, Dumitru Ivanovici și Gheorghe Hossu, membri ai C.C. al P.C.R., de activisti de partid. Au fost de față membri ai ambasadei R. P. Bulgaria la București.

În aceeași zi, delegația de activisti ai P.C.R. a sosit la Sofia.

VIZITELILE DELEGAȚIEI GUVERNAMENTALE A R. P. CHINEZE

Membru delegației guvernamentale a R.P. Chineze, în frunte cu Cean Lin-ci, ministrul industriei carbunelui, au fost duminică oaspeții constructorilor hidrocentralei „Gheorghe Gheorghiu-Dej” de pe Argeș. La sosirea pe șantier,

delegația a fost întâmpinată de Adrian Georgescu, adjunct al ministrului energiei electrice, Constantin Sandu, președintele Statului popular al regiunii Argeș, de conducătorii șantierului. Oaspeții au vizitat barajul și uzina hidroelectrică. Directorul șantierului, Nicolae Ștefan, a înfățișat metodele de construcție folosite la acest obiectiv important al economiei noastre naționale. Seara, președintele statului popular regional a oferit o masă în cinstea delegației.

Luni dimineața, delegația guvernamentală a R.P. Chineze a vizitat șchele petroliere Boldești. Conducerea întreprinderii a prezentat oaspeților o instalație de supraveghere automată de la distanță a funcționării unui număr de 80 de sonde, instalații de foraj și extractie aflate în producție, diferite alte utilaje petroliere, precum și construcții social-culturale.

În aceeași zi, delegația a sosit la Brașov, unde a făcut o vizită președintelui sfatului popular regional, Ion Mărcuș. Oaspeții chinezi s-au interesat de dezvoltarea industriei și agriculturii regiunii, de construcțiile de locuințe și social-culturale. (Agerpres)

DE PESTE HOTARE

Sosirea la Belgrad a delegației guvernamentale române

BELGRAD 27 (Agerpres). — La 27 septembrie au sosit la Belgrad tovarășii Alexandru Biriădeanu, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, pentru a participa la sesiunea Comisiei mixte guvernamentale româno-iugoslave de colaborare economică și tehnico-stiințifică.

La gara Dunav din Belgrad, oaspeții au fost întâmpinați de Boris Kraigler, vicepreședinte al Vecei Executive Federale, Alek-sandar Grlicikov, membru al Vecei Executive Federale, Ivo Saracicic, adjunct al secretarului de stat pentru afacerile externe, și de alte persoane oficiale.

RĂSFOND PRESA STRAINA

Realități congoleze

Statal sub masca Jandarmului și Tăranii II alunguți de „controfori” a Sociologia mercenariatului

Sub semnătura trimisului său special Jean Ziegler, ziarul „LE MONDE” publică o cronică congoleză, transmisă din provincia Kivu.

„Dacă ar fi să se dea crezare autorităților de la Leopoldville, rebeliunea congoleză a fost zdrobită de mult timp... Totuși, telugramele agențiilor de presă anunță adesea ambașcude în estul țării. Dintr-aceste, cea mai grea ca pierdere pentru armata congoleză s-a produs recent în regiunea Alburville, unde o par-ticulă guvernamentală a fost decimată. În ultima vreme, activitatea parizanilor marcează o creștere simțitoare în provincia Kivu-Central...”

În terminologia guvernamentală, nord-estul Congo-ului este divizat în trei zone diferite: zona „pacificată”, zona „de insecuritate” și „frontului”. Aceste din urmă indică regiunile controlate în întregime de către parizani. Ei percep aici impozite, administrează justiția și guvernează o populație formată în esență din țărani.

Dacă este relativ ușor de delimitat realitatea teritorială reprezentată de termenul „front”, în schimb pare aproape imposibil să cunoști granițele dintre o „zonă de insecuritate” și o „zonă pacificată”. Majoritatea orașelor din nord-estul și estul țării sînt în mina forțelor guvernamentale. Dar în spațiile acestora, imensitatea junglei, savanelor și pădurilor pare să fie o adevărată țară a nimănui.

Adevărații „seniori” ai conflictului congolez par să fie mercenarii albi ai guvernului din Chiamba. Soldații sau ucigașii plășii Observatorului oscilează în permanență între cele două ipoteze. Mercenarii sînt încorporați, terrofici, în A.N.C. (armata guvernului de la Leopoldville). Dar la Bukavu, de pildă, ei locuiesc în hoteluri, mîn-

Plenara C. C. al P. C. U. S.

MOSCOVA 27 (Agerpres). — Agenția TASS anunță că la 27 septembrie 1965, la Kremlin s-a deschis Plenara Comitetului Central al P.C.U.S. cu următoarea ordine de zi: raportul prezentat de A. Kosighin cu privire la îmbunătățirea conducerii industriei, perfecționarea planificării și intensificarea stimulării economice a producției industriale; raportul prezentat de L. Brejnev cu privire la convocarea celui de-al XXIII-lea Congres ordinar al P.C.U.S.

me (august 1965). La Bukavu, aceleași cifre oscilează între 12 și 15. Și acestea sînt doar cifre oficiale. Medicii apreciază că copiii mor cu sutele în fiecare săptămînă.

Statul congolez n-a luat încă nici o măsură pentru a remedia această situație. De fapt, puterea publică nu se manifestă deloc în afară de câteva centre urbane. Pentru țărani din Kivu, guvernul central de la Leopoldville reprezintă o realitate tot altă de misterioasă și îndepărtată ca și Ecuadorul pentru un echimos din nordul indonezian... Nu numai că autoritățile provinciale și centrale nu fac nimic pentru remedierea foamii, dar inerția lor (ca să nu spunem complicitatea lor), incurajază specula de produse alimentare. Negustorii europeni, asiatici, congolezi traversează lacul Kivu. Cine are bani poate să se aprovizioneze la Bukavu ca și în orice oraș din Franța. Dar aproape în totalitatea lor cei două sute de mii de șomeri și refugiați care se înghesuie în cartierele atri-

Plenara C. C. al P. C. U. S.

Acușindu-le pe țărani, ai impresia foarte clară că statul le apare sub masca soldatului. Majoritatea administrațiilor provinciale au un fel ciudat de a stringe impozitele: fiind seamă că controlorul contribuțiilor publice este adesea alungat de țărani, care nu înțeleg de ce sînt plătească impozite unui stat care nu le furnizează în nici un fel o contravaloare, administrația face apel la soldați. Camioanele A.N.C. iau cu asalt un sat. Soldații percep impozitul în felul lor; colibeile sînt jefuite, animalele răpite. Boccelele cu manioc de banane, cu unelte de lucru, sînt înghesuite în camioane. Adesea femeile sînt violențate. În fața rezistenței țărănilor, „controfori” eriză rareori să dea foc satului.

În aceste regiuni figurează Lumumba este venerată ca a unui sfînt. Țăranii văd în Lumumba singurul om care a încercat să construiească un Congo al dreptății și viabil...”

Acușindu-le pe țărani, ai impresia foarte clară că statul le apare sub masca soldatului. Majoritatea administrațiilor provinciale au un fel ciudat de a stringe impozitele: fiind seamă că controlorul contribuțiilor publice este adesea alungat de țărani, care nu înțeleg de ce sînt plătească impozite unui stat care nu le furnizează în nici un fel o contravaloare, administrația face apel la soldați. Camioanele A.N.C. iau cu asalt un sat. Soldații percep impozitul în felul lor; colibeile sînt jefuite, animalele răpite. Boccelele cu manioc de banane, cu unelte de lucru, sînt înghesuite în camioane. Adesea femeile sînt violențate. În fața rezistenței țărănilor, „controfori” eriză rareori să dea foc satului.

În aceste regiuni figurează Lumumba este venerată ca a unui sfînt. Țăranii văd în Lumumba singurul om care a încercat să construiească un Congo al dreptății și viabil...”

Acușindu-le pe țărani, ai impresia foarte clară că statul le apare sub masca soldatului. Majoritatea administrațiilor provinciale au un fel ciudat de a stringe impozitele: fiind seamă că controlorul contribuțiilor publice este adesea alungat de țărani, care nu înțeleg de ce sînt plătească impozite unui stat care nu le furnizează în nici un fel o contravaloare, administrația face apel la soldați. Camioanele A.N.C. iau cu asalt un sat. Soldații percep impozitul în felul lor; colibeile sînt jefuite, animalele răpite. Boccelele cu manioc de banane, cu unelte de lucru, sînt înghesuite în camioane. Adesea femeile sînt violențate. În fața rezistenței țărănilor, „controfori” eriză rareori să dea foc satului.

În aceste regiuni figurează Lumumba este venerată ca a unui sfînt. Țăranii văd în Lumumba singurul om care a încercat să construiească un Congo al dreptății și viabil...”

Acușindu-le pe țărani, ai impresia foarte clară că statul le apare sub masca soldatului. Majoritatea administrațiilor provinciale au un fel ciudat de a stringe impozitele: fiind seamă că controlorul contribuțiilor publice este adesea alungat de țărani, care nu înțeleg de ce sînt plătească impozite unui stat care nu le furnizează în nici un fel o contravaloare, administrația face apel la soldați. Camioanele A.N.C. iau cu asalt un sat. Soldații percep impozitul în felul lor; colibeile sînt jefuite, animalele răpite. Boccelele cu manioc de banane, cu unelte de lucru, sînt înghesuite în camioane. Adesea femeile sînt violențate. În fața rezistenței țărănilor, „controfori” eriză rareori să dea foc satului.

În aceste regiuni figurează Lumumba este venerată ca a unui sfînt. Țăranii văd în Lumumba singurul om care a încercat să construiească un Congo al dreptății și viabil...”

Acușindu-le pe țărani, ai impresia foarte clară că statul le apare sub masca soldatului. Majoritatea administrațiilor provinciale au un fel ciudat de a stringe impozitele: fiind seamă că controlorul contribuțiilor publice este adesea alungat de țărani, care nu înțeleg de ce sînt plătească impozite unui stat care nu le furnizează în nici un fel o contravaloare, administrația face apel la soldați. Camioanele A.N.C. iau cu asalt un sat. Soldații percep impozitul în felul lor; colibeile sînt jefuite, animalele răpite. Boccelele cu manioc de banane, cu unelte de lucru, sînt înghesuite în camioane. Adesea femeile sînt violențate. În fața rezistenței țărănilor, „controfori” eriză rareori să dea foc satului.

În aceste regiuni figurează Lumumba este venerată ca a unui sfînt. Țăranii văd în Lumumba singurul om care a încercat să construiească un Congo al dreptății și viabil...”

Acușindu-le pe țărani, ai impresia foarte clară că statul le apare sub masca soldatului. Majoritatea administrațiilor provinciale au un fel ciudat de a stringe impozitele: fiind seamă că controlorul contribuțiilor publice este adesea alungat de țărani, care nu înțeleg de ce sînt plătească impozite unui stat care nu le furnizează în nici un fel o contravaloare, administrația face apel la soldați. Camioanele A.N.C. iau cu asalt un sat. Soldații percep impozitul în felul lor; colibeile sînt jefuite, animalele răpite. Boccelele cu manioc de banane, cu unelte de lucru, sînt înghesuite în camioane. Adesea femeile sînt violențate. În fața rezistenței țărănilor, „controfori” eriză rareori să dea foc satului.

În aceste regiuni figurează Lumumba este venerată ca a unui sfînt. Țăranii văd în Lumumba singurul om care a încercat să construiească un Congo al dreptății și viabil...”

Acușindu-le pe țărani, ai impresia foarte clară că statul le apare sub masca soldatului. Majoritatea administrațiilor provinciale au un fel ciudat de a stringe impozitele: fiind seamă că controlorul contribuțiilor publice este adesea alungat de țărani, care nu înțeleg de ce sînt plătească impozite unui stat care nu le furnizează în nici un fel o contravaloare, administrația face apel la soldați. Camioanele A.N.C. iau cu asalt un sat. Soldații percep impozitul în felul lor; colibeile sînt jefuite, animalele răpite. Boccelele cu manioc de banane, cu unelte de lucru, sînt înghesuite în camioane. Adesea femeile sînt violențate. În fața rezistenței țărănilor, „controfori” eriză rareori să dea foc satului.

În aceste regiuni figurează Lumumba este venerată ca a unui sfînt. Țăranii văd în Lumumba singurul om care a încercat să construiească un Congo al dreptății și viabil...”

Acușindu-le pe țărani, ai impresia foarte clară că statul le apare sub masca soldatului. Majoritatea administrațiilor provinciale au un fel ciudat de a stringe impozitele: fiind seamă că controlorul contribuțiilor publice este adesea alungat de țărani, care nu înțeleg de ce sînt plătească impozite unui stat care nu le furnizează în nici un fel o contravaloare, administrația face apel la soldați. Camioanele A.N.C. iau cu asalt un sat. Soldații percep impozitul în felul lor; colibeile sînt jefuite, animalele răpite. Boccelele cu manioc de banane, cu unelte de lucru, sînt înghesuite în camioane. Adesea femeile sînt violențate. În fața rezistenței țărănilor, „controfori” eriză rareori să dea foc satului.

În aceste regiuni figurează Lumumba este venerată ca a unui sfînt. Țăranii văd în Lumumba singurul om care a încercat să construiească un Congo al dreptății și viabil...”

Acușindu-le pe țărani, ai impresia foarte clară că statul le apare sub masca soldatului. Majoritatea administrațiilor provinciale au un fel ciudat de a stringe impozitele: fiind seamă că controlorul contribuțiilor publice este adesea alungat de țărani, care nu înțeleg de ce sînt plătească impozite unui stat care nu le furnizează în nici un fel o contravaloare, administrația face apel la soldați. Camioanele A.N.C. iau cu asalt un sat. Soldații percep impozitul în felul lor; colibeile sînt jefuite, animalele răpite. Boccelele cu manioc de banane, cu unelte de lucru, sînt înghesuite în camioane. Adesea femeile sînt violențate. În fața rezistenței țărănilor, „controfori” eriză rareori să dea foc satului.

În aceste regiuni figurează Lumumba este venerată ca a unui sfînt. Țăranii văd în Lumumba singurul om care a încercat să construiească un Congo al dreptății și viabil...”

Acușindu-le pe țărani, ai impresia foarte clară că statul le apare sub masca soldatului. Majoritatea administrațiilor provinciale au un fel ciudat de a stringe impozitele: fiind seamă că controlorul contribuțiilor publice este adesea alungat de țărani, care nu înțeleg de ce sînt plătească impozite unui stat care nu le furnizează în nici un fel o contravaloare, administrația face apel la soldați. Camioanele A.N.C. iau cu asalt un sat. Soldații percep impozitul în felul lor; colibeile sînt jefuite, animalele răpite. Boccelele cu manioc de banane, cu unelte de lucru, sînt înghesuite în camioane. Adesea femeile sînt violențate. În fața rezistenței țărănilor, „controfori” eriză rareori să dea foc satului.

În aceste regiuni figurează Lumumba este venerată ca a unui sfînt. Țăranii văd în Lumumba singurul om care a încercat să construiească un Congo al dreptății și viabil...”

Acușindu-le pe țărani, ai impresia foarte clară că statul le apare sub masca soldatului. Majoritatea administrațiilor provinciale au un fel ciudat de a stringe impozitele: fiind seamă că controlorul contribuțiilor publice este adesea alungat de țărani, care nu înțeleg de ce sînt plătească impozite unui stat care nu le furnizează în nici un fel o contravaloare, administrația face apel la soldați. Camioanele A.N.C. iau cu asalt un sat. Soldații percep impozitul în felul lor; colibeile sînt jefuite, animalele răpite. Boccelele cu manioc de banane, cu unelte de lucru, sînt înghesuite în camioane. Adesea femeile sînt violențate. În fața rezistenței țărănilor, „controfori” eriză rareori să dea foc satului.

Acușindu-le pe țărani, ai impresia foarte clară că statul le apare sub masca soldatului. Majoritatea administrațiilor provinciale au un fel ciudat de a stringe impozitele: fiind seamă că controlorul contribuțiilor publice este adesea alungat de țărani, care nu înțeleg de ce sînt plătească impozite unui stat care nu le furnizează în nici un fel o contravaloare, administrația face apel la soldați. Camioanele A.N.C. iau cu asalt un sat. Soldații percep impozitul în felul lor; colibeile sînt jefuite, animalele răpite. Boccelele cu manioc de banane, cu unelte de lucru, sînt înghesuite în camioane. Adesea femeile sînt violențate. În fața rezistenței țărănilor, „controfori” eriză rareori să dea foc satului.

În aceste regiuni figurează Lumumba este venerată ca a unui sfînt. Țăranii văd în Lumumba singurul om care a încercat să construiească un Congo al dreptății și viabil...”

Acușindu-le pe țărani, ai impresia foarte clară că statul le apare sub masca soldatului. Majoritatea administrațiilor provinciale au un fel ciudat de a stringe impozitele: fiind seamă că controlorul contribuțiilor publice este adesea alungat de țărani, care nu înțeleg de ce sînt plătească impozite unui stat care nu le furnizează în nici un fel o contravaloare, administrația face apel la soldați. Camioanele A.N.C. iau cu asalt un sat. Soldații percep impozitul în felul lor; colibeile sînt jefuite, animalele răpite. Boccelele cu manioc de banane, cu unelte de lucru, sînt înghesuite în camioane. Adesea femeile sînt violențate. În fața rezistenței țărănilor, „controfori” eriză rareori să dea foc satului.

În aceste regiuni figurează Lumumba este venerată ca a unui sfînt. Țăranii văd în Lumumba singurul om care a încercat să construiească un Congo al dreptății și viabil...”

Acușindu-le pe țărani, ai impresia foarte clară că statul le apare sub masca soldatului. Majoritatea administrațiilor provinciale au un fel ciudat de a stringe impozitele: fiind seamă că controlorul contribuțiilor publice este adesea alungat de țărani, care nu înțeleg de ce sînt plătească impozite unui stat care nu le furnizează în nici un fel o contravaloare, administrația face apel la soldați. Camioanele A.N.C. iau cu asalt un sat. Soldații percep impozitul în felul lor; colibeile sînt jefuite, animalele răpite. Boccelele cu manioc de banane, cu unelte de lucru, sînt înghesuite în camioane. Adesea femeile sînt violențate. În fața rezistenței țărănilor, „controfori” eriză rareori să dea foc satului.

În aceste regiuni figurează Lumumba este venerată ca a unui sfînt. Țăranii văd în Lumumba singurul om care a încercat să construiească un Congo al dreptății și viabil...”

Acușindu-le pe țărani, ai impresia foarte clară că statul le apare sub masca soldatului. Majoritatea administrațiilor provinciale au un fel ciudat de a stringe impozitele: fiind seamă că controlorul contribuțiilor publice este adesea alungat de țărani, care nu înțeleg de ce sînt plătească impozite unui stat care nu le furnizează în nici un fel o contravaloare, administrația face apel la soldați. Camioanele A.N.C. iau cu asalt un sat. Soldații percep impozitul în felul lor; colibeile sînt jefuite, animalele răpite. Boccelele cu manioc de banane, cu unelte de lucru, sînt înghesuite în camioane. Adesea femeile sînt violențate. În fața rezistenței țărănilor, „controfori” eriză rareori să dea foc satului.

În aceste regiuni figurează Lumumba este venerată ca a unui sfînt. Țăranii văd în Lumumba singurul om care a încercat să construiească un Congo al dreptății și viabil...”

Acușindu-le pe țărani, ai impresia foarte clară că statul le apare sub masca soldatului. Majoritatea administrațiilor provinciale au un fel ciudat de a stringe impozitele: fiind seamă că controlorul contribuțiilor publice este adesea alungat de țărani, care nu înțeleg de ce sînt plătească impozite unui stat care nu le furnizează în nici un fel o contravaloare, administrația face apel la soldați. Camioanele A.N.C. iau cu asalt un sat. Soldații percep impozitul în felul lor; colibeile sînt jefuite, animalele răpite. Boccelele cu manioc de banane, cu unelte de lucru, sînt înghesuite în camioane. Adesea femeile sînt violențate. În fața rezistenței țărănilor, „controfori” eriză rareori să dea foc satului.

În aceste regiuni figurează Lumumba este venerată ca a unui sfînt. Țăranii văd în Lumumba singurul om care a încercat să construiească un Congo al dreptății și viabil...”

Acușindu-le pe țărani, ai impresia foarte clară că statul le apare sub masca soldatului. Majoritatea administrațiilor provinciale au un fel ciudat de a stringe impozitele: fiind seamă că controlorul contribuțiilor publice este adesea alungat de țărani, care nu înțeleg de ce sînt plătească impozite unui stat care nu le furnizează în nici un fel o contravaloare, administrația face apel la soldați. Camioanele A.N.C. iau cu asalt un sat. Soldații percep impozitul în felul lor; colibeile sînt jefuite, animalele răpite. Boccelele cu manioc de banane, cu unelte de lucru, sînt înghesuite în camioane. Adesea femeile sînt violențate. În fața rezistenței țărănilor, „controfori” eriză rareori să dea foc satului.

În aceste regiuni figurează Lumumba este venerată ca a unui sfînt. Țăranii văd în Lumumba singurul om care a încercat să construiească un Congo al dreptății și viabil...”

Acușindu-le pe țărani, ai impresia foarte clară că statul le apare sub masca soldatului. Majoritatea administrațiilor provinciale au un fel ciudat de a stringe impozitele: fiind seamă că controlorul contribuțiilor publice este adesea alungat de țărani, care nu înțeleg de ce sînt plătească impozite unui stat care nu le furnizează în nici un fel o contravaloare, administrația face apel la soldați. Camioanele A.N.C. iau cu asalt un sat. Soldații percep impozitul în felul lor; colibeile sînt jefuite, animalele răpite. Boccelele cu manioc de banane, cu unelte de lucru, sînt înghesuite în camioane. Adesea femeile sînt violențate. În fața rezistenței țărănilor, „controfori” eriză rareori să dea foc satului.

În aceste regiuni figurează Lumumba este venerată ca a unui sfînt. Țăranii văd în Lumumba singurul om care a încercat să construiească un Congo al dreptății și viabil...”

Acușindu-le pe țărani, ai impresia foarte clară că statul le apare sub masca soldatului. Majoritatea administrațiilor provinciale au un fel ciudat de a stringe impozitele: fiind seamă că controlorul contribuțiilor publice este adesea alungat de țărani, care nu înțeleg de ce sînt plătească impozite unui stat care nu le furnizează în nici un fel o contravaloare, administrația face apel la soldați. Camioanele A.N.C. iau cu asalt un sat. Soldații percep impozitul în felul lor; colibeile sînt jefuite, animalele răpite. Boccelele cu manioc de banane, cu unelte de lucru, sînt înghesuite în camioane. Adesea femeile sînt violențate. În fața rezistenței țărănilor, „controfori” eriză rareori să dea foc satului.

În aceste regiuni figurează Lumumba este venerată ca a unui sfînt. Țăranii văd în Lumumba singurul om care a încercat să construiească un Congo al dreptății și viabil...”

Acușindu-le pe țărani, ai impresia foarte clară că statul le apare sub masca soldatului. Majoritatea administrațiilor provinciale au un fel ciudat de a stringe impozitele: fiind seamă că controlorul contribuțiilor publice este adesea alungat de țărani, care nu înțeleg de ce sînt plătească impozite unui stat care nu le furnizează în nici un fel o contravaloare, administrația face apel la soldați. Camioanele A.N.C. iau cu asalt un sat. Soldații percep impozitul în felul lor; colibeile sînt jefuite, animalele răpite. Boccelele cu manioc de banane, cu unelte de lucru, sînt înghesuite în camioane. Adesea femeile sînt violențate. În fața rezistenței țărănilor, „controfori” eriză rareori să dea foc satului.

În aceste regiuni figurează Lumumba este venerată ca a unui sfînt. Țăranii văd în Lumumba singurul om care a încercat să construiească un Congo al dreptății și viabil...”

Acușindu-le pe țărani, ai impresia foarte clară că statul le apare sub masca soldatului. Majoritatea administrațiilor provinciale au un fel ciudat de a stringe impozitele: fiind seamă că controlorul contribuțiilor publice este adesea alungat de țărani, care nu înțeleg de ce sînt plătească impozite unui stat care nu le furnizează în nici un fel o contravaloare, administrația face apel la soldați. Camioanele A.N.C. iau cu asalt un sat. Soldații percep impozitul în felul lor; colibeile sînt jefuite, animalele răpite. Boccelele cu manioc de banane, cu unelte de lucru, sînt înghesuite în camioane. Adesea femeile sînt violențate. În fața rezistenței țărănilor, „controfori” eriză rareori să dea foc satului.

În aceste regiuni figurează Lumumba este venerată ca a unui sfînt. Țăranii văd în Lumumba singurul om care a încercat să construiească un Congo al dreptății și viabil...”

Acușindu-le pe țărani, ai impresia foarte clară că statul le apare sub masca soldatului. Majoritatea administrațiilor provinciale au un fel ciudat de a stringe impozitele: fiind seamă că controlorul contribuțiilor publice este adesea alungat de țărani, care nu înțeleg de ce sînt plătească impozite unui stat care nu le furnizează în nici un fel o contravaloare, administrația face apel la soldați. Camioanele A.N.C. iau cu asalt un sat. Soldații percep impozitul în felul lor; colibeile sînt jefuite, animalele răpite. Boccelele cu manioc de banane, cu unelte de lucru, sînt înghesuite în camioane. Adesea femeile sînt violențate. În fața rezistenței țărănilor, „controfori” eriză rareori să dea foc satului.

Patrioți congolezi în acțiune

Conferințe, simpozioane tehnico-stiințifice

În sala mică a Palatului Republicii din Capitală s-au deschis luni dimineața lucrările Conferinței de mecanică, organizată de Academia Republicii Socialiste România și Ministerul Învățămîntului în colaborare cu alte ministere.

Participă academicienii, cadre didactice din învățămîntul superior, cercetători și alți specialiști care lucrează în domeniul mecanicii. În cercetarea teoretică sau experimentală, ca și numeroși invitați de peste hotare.

Timp de patru zile cît durează lucrările se vor purta discuții asupra principalelor realizări științifice din mecanică obținute în țara noastră în ultimii ani, asupra problemelor actuale legate de organizarea cercetării și învățămîntului de specialitate, ca și aspecte privind istoricul dezvoltării acestor discipline în România.

După cuvîntul de deschidere rostit de acad. Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, a luat cuvîntul acad. Elle Carafoli, președintele Comitetului de organizare a conferinței, care a vorbit despre activitatea științifică din domeniul mecanicii în țara noastră.

Participanții la conferință au fost salutați de invitați sosiți din Belgia, Bulgaria, R. P. Chineză, Cehoslovacia, Franța, R. D. Germană, R. F. Germană, Ungaria, Japonia, Polonia, S.U.A., U.R.S.S. și Iugoslavia, precum și de numeroși reprezentanți ai unor instituții științifice și ministere economice din țara noastră.

Lucrările conferinței continuă.

Lucrările celui de-al doilea simpozion național de chimia și tehnologia celulozei care s-a deschis luni la Iași au reunit numeroși specialiști din institute de cercetări, de învățămînt superior și din marile unități ale industriei chimice din țară. Participă, de asemenea, personalități științifice din Austria, Bulgaria, Cehoslovacia, Finlanda, Franța, R. D. Germană, R. F. Germană, Italia, Japonia, Olanda, Polonia, S.U.A., Suedia, Ungaria, U.R.S.S., precum și reprezentanți ai F.A.O.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. Ilie Murgulescu, președintele Academiei Republicii Socialiste România, care a transmis participanților un calduros salut din partea Academiei Ministerului Învățămîntului și Ministerului Industriei Chimice.

Au adus saluturi prof. Z. A. Rogovin (U.R.S.S.) și prof. F. Kozmal (R. S. Cehoslovacia).

La această manifestare științifică vor fi prezentate peste 50 de conferințe, comunicări și referate.

PARIS

Rezultatele alegerilor senatoriale

Duminică au avut loc în Franța alegeri senatoriale parțiale (31 de departamente), pentru completarea celor 91 de locuri de venit vacante din totalul de 274. Potrivit tradiției, aceste alegeri, care rennoiesc la fiecare trei ani o treime a mandatelor senatoriale, se desfășoară pe baza unui sufragiu indirect.

La alegerile de acum a luat parte un colegiu electoral, denumit al „marilor electori” — format din circa 38.000 de persoane: deputați, consilieri generali și delegați ai consiliilor municipale.

După cum se prezisese, alegerile de duminică nu au produs schimbări substanțiale, cei mai mulți din senatorii aleși au fost locuitori ai regiunilor rurale. Printre personalitățile realese cu un plus de voturi față de alegerile anterioare, figurează Gaston de Monnerville (președintele Senatului), și Edgar Faure, fost președinte al Consiliului de Miniștri. Totodată, cei doi candidați comuniști au obținut 63 și respectiv 84 la sută din totalul voturilor.

În ce privește numărul de locuri obținute de partide, rezultatele sînt următoarele: 2 — partidul comunist (în total, 14 locuri în Senat), 13 — socialiștii SFIO (52 de locuri), 16 — radicali (53 locuri), 12 — U.N.R. (30 de locuri), 33 — independenți și partidul țărănesc (81 de locuri), 12 — M.R.P. (38 de locuri), 3 — fără de partid (6 locuri în Senat). Din aceste rezultate reiese că partidul guvernamental U.N.R. a pierdut două locuri, independenții trei locuri, iar partidul țărănesc două locuri. Au câștigat radicalii trei locuri și M.R.P. — patru. Comuniștii și-au menținut numărul de locuri.

Ziarul „Combat” apreciază că rezultatele de duminică indică o predominanță a curentelor centriste, în special în partea de răsărit a țării. În plus, unele succese ale senatorilor partizani ai președintelui de Gaulle au fost obținute cu o majoritate de voturi mai mică decît în 1959.

AI. GHEORGHIU

Într-o atmosferă „încărcată de indoieli”

Deschiderea conferinței anuale a Partidului laburist britanic

BLACKPOOL 27 (Agerpres). — Conferința anuală a Partidului laburist britanic s-a deschis luni dimineață într-o atmosferă caracterizată de zăvăliști ca fiind „încărcată de indoieli”.

Intr-adevar, guvernul laburist este la această conferință tinta unor critici, unele dintre ele deosebit de violente, din partea diferitelor centrale sindicale și organizații locale ale partidului, care au prezentat multe din motiunile din rîndul cărora conferința va trebui să aleagă rezoluțiile sale finale. În ansamblul lor, aceste critici se constituie după cum scria corespondentul agenției Associated Press, „într-o revindicare generală pentru o politică mai energică, conformă cu principiile socialismului”.

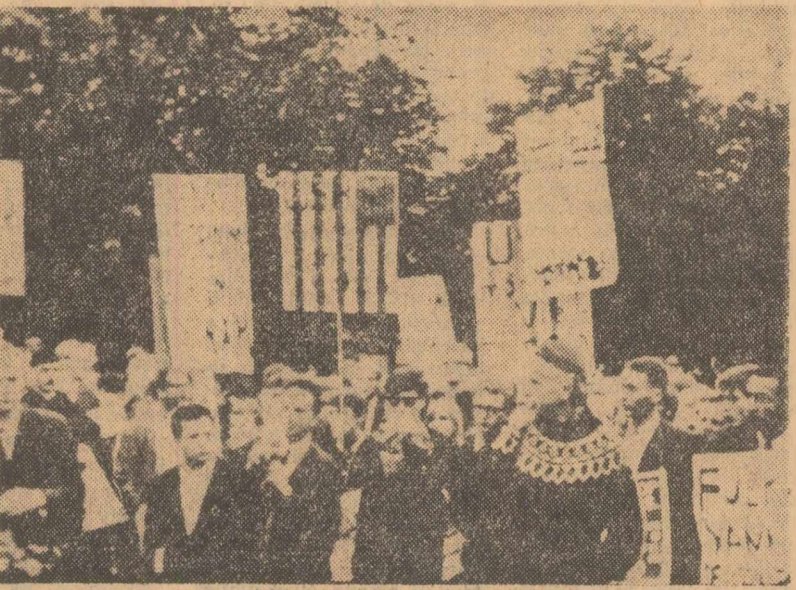
Guvernul a căutat să răspundă anticipat acestor critici în sectorul cel mai important — cel al politicii externe, unde cabinetul Wilson este condamnat mai ales pentru sprijinirea politicii americane în Vietnam.

„La intrarea în sala de ședințe — scria France Presse despre prima ședință — un număr impres-

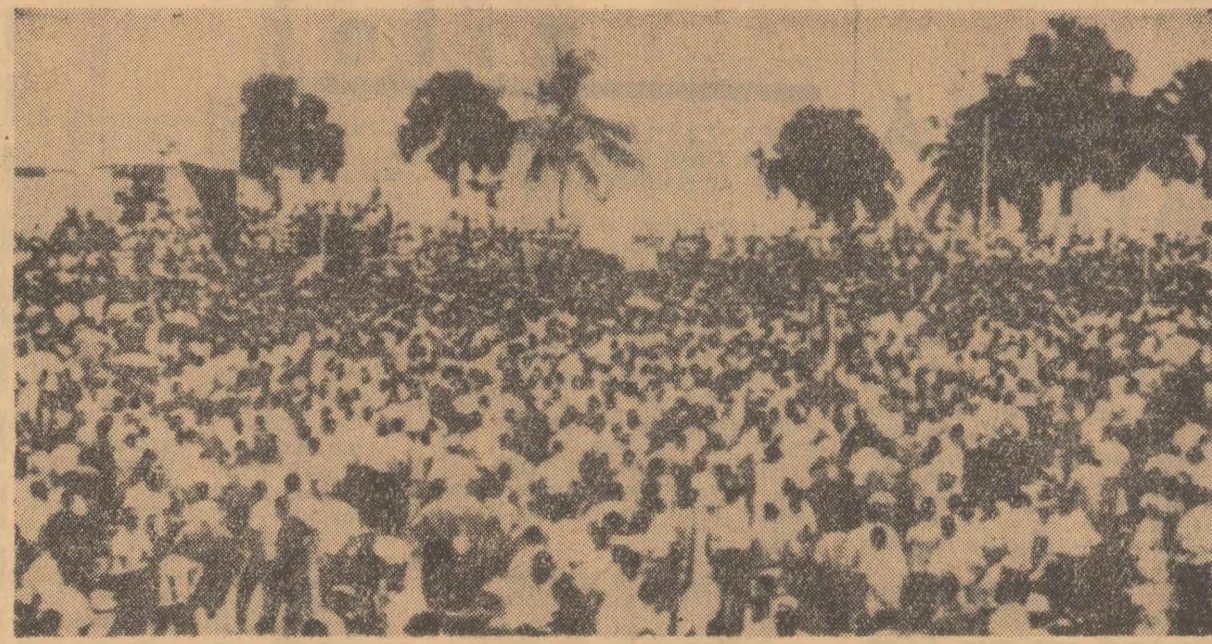
sionant de voluntari distribuie manifeste și petiții, toate potrivnice politicii guvernului. Sala păstrează o liniște mohorită. Sosirea primului ministru Wilson — care anul trecut, după succesul său în alegeri, fusese salutat cu ovații triumfale — nu e marcată de data a această decît de aplauze politicoase.”

Prima ședință a fost deschisă de președintele conferinței, Ray Gunter, ministrul muncii, care a lansat o „largă chemare la unitate”.

Această primă ședință a cunoscut „momente furtunoase” — cum remarcă France Presse. Aceasta, cînd Comitetul organizator propune spre a fi discutate de urgență — printre care o motiune de protest împotriva refuzului guvernului de a invita doi reprezentanți ai Frontului național de eliberare din Vietnamul de sud de a participa la conferință. Discuțiile în această chestiune au devenit atât de vehemente, încît președintele conferinței a trebuit să intervină pentru a scoate din sală pe unii delegați.

Aspect din timpul unei demonstrații care a avut loc la Stockholm în semn de protest împotriva agresiunii S.U.A. în Vietnam

Santo Domingo. Inapolearea fostului președinte dominican Juan Bosch, după un exil de doi ani în Porto Rico, a prilejul o puternică demonstrație de protest împotriva trupelor intervenționiste care se mai află încă în Republica Dominicană.

Sosirea în R.P. Mongolă a delegației de partid și guvernamentale a R.P. Ungare

ULAN-BATOR 27 (Agerpres). — La 27 septembrie a sosit la Ulan-Bator delegația de partid și guvernamentale a R.P. Ungare. În frunte cu János Kádár, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., care la invitația C.C. al Partidului Popular Revoluționar Mongol și a Consiliului de Miniștri al R.P. Mongole va face o vizită în Mongolia.

Delegația a fost întâmpinată de J. Tedenbal, prim-secretar al C.C. al P.P.R.M., președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Mongole, și alți conducători de partid și de stat ai R.P. Mongole. J. Tedenbal și J. Kádár au rostit cuvîntări.

În aceeași zi delegația a făcut o vizită la C.C. al P.P.R.M. și la Consiliul de Miniștri.

Comunicatul comun iugoslavo-bulgar

SOFIA 27 (Agerpres). — Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, secretar general al Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, și-a încheiat vizita oficială în R.P. Bulgaria, plecînd spre patrie.

La plecare, președintele Tito a fost condus de Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri, Gheorghî Traikov, președintele Prezidiului Adunării Populare a R.P. Bulgaria, și alte persoane oficiale.

În comunicatul comun semnat la 27 septembrie la Sofia se arată că „în cadrul convorbirilor, care s-au desfășurat într-un spirit de prietenie și înțelegere reciprocă, s-a făcut un schimb util de păreri cu privire la dezvoltarea colaborării și a relațiilor de prietenie dintre cele două țări, cu privire la problemele situației internaționale, situației din Balcani, cu privire la problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale și cu privire la relațiile dintre Uniunea Comunistilor din Iugoslavia și Partidul Comunist Bulgar”.

„În ultimii ani, relațiile dintre Republica Socialistă Federativă Iugoslavia și Republica Populară Bulgaria s-au dezvoltat cu succes, în spiritul prieteniei și colaborării, pe baza egalității și respectului reciproc”. În legătură cu aceasta s-a subliniat importanța noului acord pe termen lung cu privire la schimbarea de măruri pe perioada 1968-1970, care urmează să fie încheiat în curînd. „Cele două părți au subli-

niat că perspectivele favorabile și condițiile create vor fi folosite pentru întărirea colaborării și prieteniei dintre cele două țări, cu convingerea că aceasta corespunde intereselor popoarelor din cele două țări socialiste vecine, precum și păcii și colaborării în Balcani și în lumea întreagă”.

„În cadrul schimbului de păreri cu privire la situația internațională s-a constatat identitatea sau apropierea punctelor de vedere în legătură cu problemele cele mai importante”. „Cele două părți apreciază că intervenția armată în Vietnamul de sud și bombardarea Republicii Democratice Vietnam de către S.U.A. constituie nu numai o încălcare a principiilor de bază ale Cartei Națiunilor Unite, dar amenință serios pacea în lumea întreagă. Ele cer încetarea imediată a bombardamentelor asupra R.D. Vietnam și sprijinul lupta poporului vietnamez pentru libertate și independență națională”.

Cele două părți au acordat o atenție deosebită situației din Balcani. Ele au arătat că își îndreaptă politica lor externă în direcția întăririi păcii și prieteniei dintre popoarele balcanice, spre largirea relațiilor economice și culturale și a colaborării reciproce avantajoase dintre țările balcanice, indiferent de orînduirea lor socială”.

Iosip Broz Tito a invitat pe Todor Jivkov și pe Gheorghî Traikov să facă o vizită oficială în R.S.F. Iugoslavia. Invitația a fost acceptată cu satisfacție.

O.N.U.: DEZBATERILE DE POLITICĂ GENERALĂ

NEW YORK 27. — Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmise: Luni au continuat la O.N.U. dezbaterile de politică generală. În ședința de dimineață, primul a luat cuvîntul ministrul de externe al Tunisiei, Habib Bourghiba jr., care a vorbit despre dezarmare ca una din sarcinile cele mai urgente care stau în fața omnitrii și, implicit, a O.N.U., despre necesitatea ca la proiectata conferință pentru dezarmare să participe toate statele, indiferent dacă sînt sau nu membre ale O.N.U., despre sprijinul care trebuie acordat popoarelor care se mai află încă sub jugul colonial. El a subliniat necesitatea restabilirii drepturilor legitime ale R.P. Chineze în O.N.U.

Ministrul de externe al Cehoslovaciei, Vaclav David, vorbind despre manifestările politice de forță pe plan internațional, a citat agresiunea S.U.A. din Vietnam. Statele Unite, a declarat el, au încălcat sistematic acordurile de la Geneva, chiar din momentul semnării lor, au instalat baze militare de agresiune în Vietnam, au lipsit poporul vietnamez de dreptul său la autodeterminare. Singura cale justă de rezolvare a acestei probleme, a subliniat ministrul de externe al Cehoslovaciei, este indicată în declarațiile guvernului R.D. Vietnam și Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud. El a vorbit, de asemenea, despre pericolul pe care îl reprezintă planurile integrării nucleare a N.A.T.O. — care deschid calea înarmării atomice a R.F.G. — despre necesitatea lichidării bazelor militare străine: el și-a exprimat sprijinul în legătură cu convocarea unei conferințe mondiale pentru dezarmare, cu participarea tuturor statelor, și a subliniat necesitatea restabilirii drepturilor legitime ale R.P. Chineze în O.N.U.

O declarație a M.A.E. al R.P.D. Coreene

PHENIAN 27 (Agerpres). — Ministerul Afacerilor Externe al R.P.D. Coreene a dat publicității o declarație în care condamnă încercarea guvernului Statelor Unite de a pune din nou în discuție în mod ilegal problema coreeană la cea de-a 20-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL ÎN R. D. VIETNAM

La Thanh Hoa în miez de noapte

Orașul Thanh Hoa. Ziua din ajun fusese deosebit de încordată. Avioanele dușmane au pătruns în spațiul de deasupra orașului încă înainte de răsăritul soarelui. De-abia dispăraser un grup de avioane și apărea altul. Unele veneau dinspre mare, altele dinspre Tailanda, la îndelungi de șapte-opt km, sau la numai câteva sute de metri. Pînă seara s-a dat alarma de pază și unu de altu. Orice agresorii zboară parca imposibil și-l lasă încărcătură doar peste câteva minute. Alteori trag cu mitralierele de-a lungul străzilor. O dată obiectivul lor este acoperit un om singuratic ducîndu-și bivoltul la păscut.

În ziua următoare, o dată cu lăsară întinerului, tensiunea în oraș a scăzut. Gongul suna la intervale tot mai mari. Se părea că și aviatorii dușmani sîteau liniștiți în birourile lor. Orașul era învaluit în noaptea. Lumea se culcase. Numai gresii umplau văzduhul cu melodia lor odihnitoare. Exact la miezul nopții, cîeva snopi de lumină pătrunși prin crăpăturile de la obloanele ferestrelor au sfîșiat întinerul din cameră. Cînd am deschis ușa am nimerit parca în focarul unui reflector. Orașul era înconjurat de un inel de umbre de lumină. O sferă de foc atîna deasupra hotelului luminînd fiecare fir de iarbă. Mugetul avioanelor umplă văzduhul.

Primele bombe au căzut în sectorul gării, la circa opt sute de metri de hotel.

Cîteva hălele de fier au nimerit în acoperișul hotelului imprăștiind țigla în toată curtea. Bombele cad acum în diferite puncte ale orașului, îndalînd coloane de fîcărî și fum. Avioanele nu mai vin în picaj, ferindu-se de zona de lumină și-și aruncă încărcătura de la mare îndalînte. Ca la un semnal avioanele se retrag spre podul Ham Jong. Bombele cad la mare distanță una de alta. Iar în jurul podului sînt sute și cîtuze. Bombardamentul a durat treizeci de minute. Avioanele s-au retras lăsînd în urmă case cuprînse de vîlvătaie.

Ulterior am vizitat locurile bombardate, împreună cu comisarul armatei locale, Nguyen Van Ton. Imprejurimile gării erau sîmpate de pilni. Cîteva vagoane zăceau de-a curmezișul liniei ferate. Acoperișul unei case lungi — hotelul gării — fusese aruncat lîngă sosea, iar pereții de bambus se transformaseră în cărbune. Două cilindri din apropierea gării erau ruinate. La cîteva sute de metri de aici fusese lovită școala de pregătire a cadrelor pentru cooperativele agricole. Un grup de oameni care treceau pe lîngă școala și-au găsit moartea.

Podul Ham Jong a rămas neatinș. În schimb orezul în pirgă de pe o tarla de circa cinci mii metri pătrați din preajma satului Cam Gan fusese amestecat cu pămîntul. Tot în apropierea podului a fost lovit satul Dong Son, iar zece oameni au fost ucîși.

Încercînd să frîngă voiața poporului vietnamez de a-și apăra patria, agresorii trec la distrugerea culturilor agricole, atacă puncte aflate la mare distanță de orice prețins punct strategic. Poporul vietnamez care și-a cucerit libertatea vîrsînd suvoaie de sînge este însă de neînvinș. Zece de avioane au fost doborîte numai în provincia Thanh Hoa, prin acțiunile combinate ale armatei și brigăzilor de voluntari din sate. Fetele poartă panglică din parcașe americane și inele din oțelul rachetelor căzute împreună cu avioanele. Unsprezece piloți cu căzută pierzînd în această provincie, dar mulți alții au pierit încă în aer, loviți de proiectile ori mitraliere. Unora li s-a pierdut orice urmă, iar lesurile altora sînt culese de plasele pescarilor. Unul din aceștia este fostul locotenent de marină Christian David Marion, care, spre surprinderea pescarilor, s-a rostogolit pe pluta lor de bambus dintr-o plasă cu pește. Printre documentele pline de sînge ale pilotului am văzut fotografia unei tinere femei pe care scria: „Dragă Bill, te aștept pînă vei reveni”. Pe măsură ce se intensifică agresiunea americană împotriva Vietnamului, tot mai multe mame, soții și logodnice americane vor aștepta în zadar. Avioanele agresoare se dovedesc nepuțincoase în fața fermietății cu care eroicul popor vietnamez își apără patria.

Alexandru CIMPEANU

Situație încordată în Aden

Nave militare britanice în drum spre această zonă

LONDRA 27 (Agerpres). — Port-avionul britanic „Eagle”, avînd la bord avioane cu reacție, elicoptere și bombardiere, precum și trupe cu un efectiv de 2400 de oameni, se îndreaptă, din ordinul amiralității britanice, spre Aden. Autoritățile britanice au afirmat că nava și echipajul ei „nu au nici o misiune precisă de îndeplinire”, fiind trimisă „pentru a face față oricărei eventualități”. Portavionul este în-

soțit de fregata „Lowestoft” și de două nave auxiliare. Se știe că în Aden a fost creată o situație încordată ca urmare a suspendării constituției, înlăturării organelor constituționale și a preluării întregii puteri de către guvernatorul britanic. Restricțiile de circulație au fost ridicate temporar luni în cîteva puncte din Aden, dar ele sînt menținute în cea mai mare parte a teritoriului.

Misiune dificilă

CAIRO 27 (Agerpres). — „Misiunea la Cairo a lui George Thomson, ministrul de stat la Ministerul Afacerilor Externe al Marii Britanii, a devenit complicată ca urmare a hotărîrii guvernului englez de a suspenda constituția și imputernicirile guvernului și ale Consiliului legislativ din protectoratul Aden” — scrie corespondentul diplomatic al ziarului „Al Ahram” într-un comentariu consacrat convorbirilor lui Thomson cu oficialitățile egiptene. Tentativele guvernului britanic de a imprimă o nouă evoluție, care să ducă la restabilirea unei atmosfere mai destinate în relațiile sale cu țările arabe, au eșuat — după părerea observatorilor politici. Vizita și convorbirile lui Thomson la Cairo s-au soldat doar cu semnarea unui acord de colaborare culturală și științifică între cele două țări. R.A.U. și-a exprimat îngrijorarea în legătură cu „acțiunile represive engleze” din Aden și din Federația Arabiei de sud, lăsînd să se înțeleagă că va continua să spri-

jine mișcările de eliberare națională din teritoriile arabe ce se mai află încă sub dominația colonialistă. Agenția Associated Press relatează că Mahmud Fawzi, vicepreședintele al guvernului, însărcinat cu relațiile culturale și tehnice cu străinătatea, a sugerat, în cadrul convorbirii avute cu Thomson, ca Marea Britanie să acorde acestor teritorii independența și să-și retragă trupele din această regiune.

Ziarul „Al Ahram” relatează că președintele Gamal Abdel Nasser a anunțat întevădarea pe care urma să o aibă cu George Thomson luni dimineață, înaintea încheierii vizitei sale la Cairo. Ziarul apreciază că motivul principal al hotărîrii îl constituie suspendarea constituției din Aden și măsurile adoptate ulterior de autoritățile engleze.

Luni dimineață, agenția M.E.N. anunța suspendarea conferinței de presă pe care ministrul de stat britanic urma să o țină la Cairo, la încheierea vizitei sale de trei zile în R.A.U.

Întrunirea blocului N.A.T.O.

ROMA 27 (Agerpres). — Luni s-au deschis la Roma dezbaterile Adunării anuale a Asociației blocului Atlanticului de nord în prezența reprezentanților Comitetelor atlantice ale celor 15 țări membre și a secretarului general al N.A.T.O., Manlio Brosio. Pe ordinea de zi a dezbaterilor figurează probleme privind viitorul Alianței atlantice, dezvoltarea politică a N.A.T.O. și unele aspecte ale strategiei nucleare a blocului Atlanticului de nord. În aceeași zi la Napoli s-a întrunit Comitetul militar al N.A.T.O.

Sesiunea I.M.C.O.

PARIS 27 (Agerpres). — La sesiunea Organizației interguvernamentale consultative a navigației maritime (I.M.C.O.), au început discuțiile pentru modificarea articolului 28 din Convenția privind crearea acestei organizații. La propunerile de modificare a articolului, reprezentantul român, Paul Aurel Mateescu, a arătat că se impune ca numărul membrilor în acest important organ maritim să fie mărit pentru a se da posibilitatea ca, în afara marilor puteri maritime, să poată intra în comitet și țări care dispun de un tonaj mai mic, pe baza criteriului reprezentării pe regiuni geografice.

SCURTE ȘTIRI

ATENA. În cercurile politice din Atena se apreciază că noul premier grec Stephanopoulos ar avea intenția să recurgă la o remaniere în vederea lărgirii cabinetului său. Noul ministru, relațioz Associated Press, vor fi recrutați, probabil, din rîndul deputaților Partidului Uniunea de Centru, care au rămas credincioși fostului premier, G. Papandreu.

MOSCOVA. La Moscova s-a anunțat oficial că la invitația guvernului sovietic, ministrul afacerilor externe al Franței, Maurice Couve de Murville, va sosi la 28 octombrie în Uniunea Sovietică într-o vizită oficială.

LONDRA. Vicepreședintele Consiliului de Miniștri al Singaporei, dr. Toh Chin Chye, a declarat că între Anglia și Singapore se desfășoară în prezent tratative privind negocierea acordului privind cîrma. Marea Britania menține o serie de baze militare în țara sa.

PEKIN. Delegația Adunării Populare Consultative Provizorii a Republicii Indonezia, condusă de Chairul Salah, președintele Adunării, care a făcut o vizită în R.P.D. Coreeană, a sosit la 27 septembrie la Pekin, la invitația lui Ciu De, președintele comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină. În aceeași zi, Liu Sao-ti, președintele R.P. Chineze, a primit delegația parlamentară indoneziană, cu care a avut o convorbire cordială și prietenească.

PARIS. La Paris își desfășoară lucrările cel de-al 35-lea Congres francez de medicină. Printre invitații străini participă din partea țării noastre prof. dr. M. Popescu-Buzău, secretar general al Uniunii medicale balcanice.

NEW YORK. După 11 zile, locuitorii New Yorkului au avut luni posibilitatea să citească un cotidian de dimineață — „New York Herald Tribune”. În legătură cu greva lucrătorilor de la ziarul „New York Times”, și-au încetat recent apariția și alte șase ziare (inclusiv „New York Herald Tribune”), membre ale Asociației editorilor. Simbătă, cu totul pe neașteptate, conducerea ziarului „New York Herald Tribune” a anunțat că iese din asociație și astfel nu mai este obligată să mențină întreruperea lucrului.

KHARTUM. Între trupele guvernamentale sudaneze și forțele disidente din provincia meridională Bahr el-Ghazal continuă să aibă loc lupte înverșunate. În cursul atacurilor lansate de forțele guvernamentale împotriva disidenților au fost omorîte 20 persoane.

BELGRAD. După cum anunță agenția Tanjug, dr. Sarvapalli Radhakrishnan, președintele Republicii India, va face o vizită oficială în Iugoslavia între 30 septembrie și 4 octombrie, la invitația lui Iosip Broz Tito, președintele R.S.F. Iugoslavia.

VARȘOVIA. Agenția P.A.P. anunță că între 14 și 16 octombrie președintele Italiei, Giuseppe Saragat, va face o vizită în Polonia la invitația lui Edward Orbach, președintele Consiliului de Stat al R.P. Polone.

SANAA. Cu prilejul celei de-a 3-a aniversări a revoluției din Yemen, care a dus la instaurarea regimului republican în țară, în localitatea Tuez a avut loc duminică o mare paradă militară, la care au asistat Abdel Rahman Irfani, Ahmed Mohamed Noaman, membri ai Consiliului Republican al Yemenului, numeroși ofițeri, precum și oaspeți din străinătate.

PARIS. La invitația guvernului francez, a sosit la Paris o delegație guvernamentală culturală a R.P. Chineze condusă de Sen I-pin, ministru adjunct, conducătorul Comitetului pentru relații culturale cu străinătatea.

WASHINGTON. Președintele Johnson a semnat legea cu privire la acordarea unor credite în valoare de 1757 milioane de dolari pentru modernizarea bazelor militare americane situate pe teritoriul S.U.A. și în străinătate.

TOKIO. La șantierul naval din Yokohama a fost lansată luni cea mai mare navă din lume — petrolierul „Tokyo Maru” — cu un deplasament de 150.000 tone. Intrucît instalațiile navei sînt automate, echipajul ei va fi format din numai 29 de persoane.

RIO DE JANEIRO. Pentru alegerile de guvernator în statul Guanabara, Partidul Comunist din Brazilia și-a exprimat sprijinul față de candidatul opoziției, Francisco Negro de Lima, liderul Partidului social-democrat.